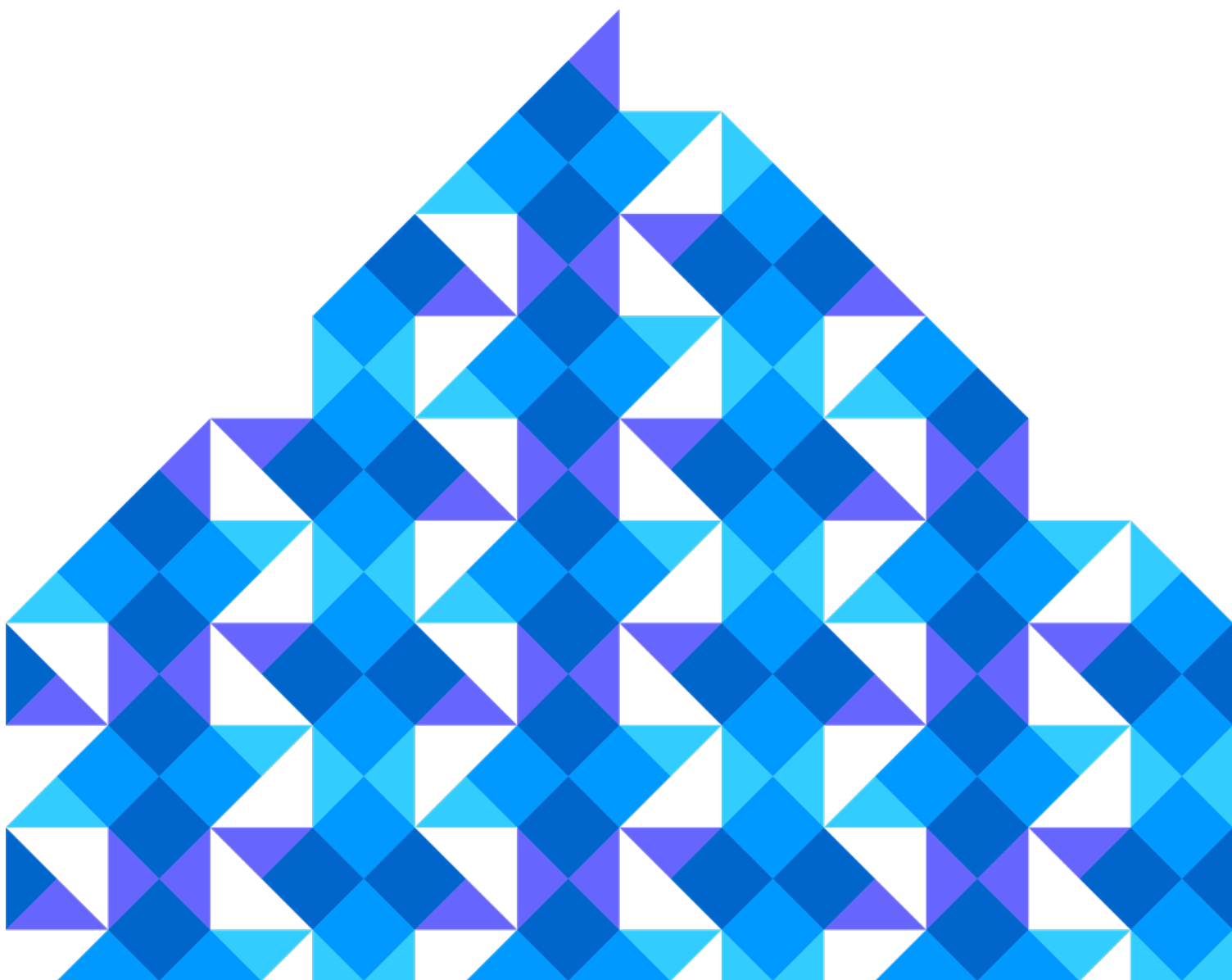


Resultat från MFD:s uppföljning av statliga myndigheter 2023

Funktionshinderspolitiskt arbete bland svenska
myndigheter



Myndigheten för delaktighet arbetar med att främja, guida och stödja samhällets aktörer att genomföra sina uppdrag utifrån hela befolkningens behov och förutsättningar.

Myndigheten för delaktighet, 2024
Resultat från MFD:s uppföljning av statliga myndigheter 2023

Nummer 2024:7
ISBN: 978-91-988779-8-4 (pdf)

Publikationen finns att ladda ner från myndighetens webbplats www.mfd.se.
Alternativa format kan beställas från Myndigheten för delaktighet.

E-post: info@mfd.se
Telefon: 08-600 84 00

Förord

Myndigheten för delaktighet (MFD) har under ett flertal år riktat enkätundersökningar till offentliga aktörer, däribland statliga myndigheter. Detta för att på ett övergripande plan ta reda på och beskriva hur de arbetar med att inkludera perspektivet funktionsnedsättning i olika delar av sin verksamhet. Resultaten är en viktig del i Myndigheten för delaktighets årliga uppföljning av funktionshinderspolitiken men utgör också en grund för att kunna identifiera behov av stöd och samarbeten MFD vill erbjuda.

Utöver detta är också enkätundersökningen ett uppskattat instrument för många tjänstepersoner, riksdagsledamöter och civilsamhällesorganisationer. De uppfattar att den hjälper till att belysa hur tillgänglighet och delaktighet ser ut och utvecklas nationellt och därmed kan vara en utgångspunkt för utveckling av olika planer och insatser.

Genom årets enkät kan MFD konstatera att de statliga myndigheternas arbete på flera områden går i positiv riktning. Årets resultat visar bland annat att en majoritet av myndigheterna har spridit ansvaret för funktionshindersfrågor på flera ställen i sin organisation. Något MFD uppfattar kan stärka både genomförande och ansvarstagande. De statliga myndigheterna anger också att de i hög grad har tillgängliga rekryteringsprocesser och inkluderar tillgänglighet som en aspekt i sitt arbetsmiljöarbete. De uppger också att de vet var de kan få råd och stöd för att ge individuellt stöd till anställda med funktionsnedsättning. I vilken utsträckning detta har lett till att statliga myndigheter också har rekryterat, eller kunnat behålla, fler medarbetare med funktionsnedsättning återstår dock att undersöka.

En majoritet av de statliga myndigheterna anger också att de har rutiner eller arbetssätt för att säkerställa att de olika typer av samhällsinformation de producerar finns att tillgå i alternativa och tillgängliga format.

Det finns dock fortsatt stora utmaningar inom flera områden. Exempelvis anger mycket få av myndigheterna att de ställer krav på tillgänglighet eller universell utformning i sitt arbete med upphandling och inköp. Offentliga upphandlingar omsätter årligen ca 800 miljarder kronor i Sverige. Om offentliga aktörer på ett mer strukturerat sätt ställde krav på tillgänglighet och universell utformning i det som upphandlas, skulle det ha en mycket stor betydelse.

Alla statliga myndigheter har ett såväl grundlagsskyddat och ett förordningsstyrt ansvar att säkerställa att alla medborgare ska kunna ta del av verksamheten och information, oavsett funktionsnedsättning eller andra förutsättningar. Samtliga statliga myndigheter har också ett ansvar att utifrån det nationella målet för funktionshinderspolitiken, inom sitt område, bidra till att förflytta utvecklingen i riktning mot målet. Vissa statliga myndigheter har också under många år varit

föremål för olika typer av riktad styrning inom funktionshinderspolitiken. MFD har i årets rapport valt att titta på resultatet av denna styrning genom att jämföra resultat från de myndigheter som idag har ett strategiskt uppdrag och de som inte har det. Man kan utifrån denna jämförelse konstatera att styrningen har gjort stor skillnad på resultatet inom många områden.

Stockholm i februari 2024

Malin Ekman Aldén
Generaldirektör

Innehåll

Inledning	7
Syfte	7
Material och metod	7
Varför följer MFD upp myndigheternas arbete?	8
Hur kan offentliga aktörer arbeta för att nå ökad tillgänglighet och delaktighet?	9
Kunskapshöjande insatser om funktionshindersfrågor	13
Två femtedelar har genomfört någon typ av kunskapshöjande insatser	13
Mål och styrning i funktionshindersarbetet	14
Åtta av tio myndigheter har målsättningar för sitt funktionshindersarbete i något styrande dokument	14
Majoriteten följer upp sina målsättningar för funktionshindersarbetet	15
Många integrerar funktionshindersperspektivet i andra områden	15
Övergripande ansvar för arbetet med funktionshinderfrågor	17
Nio av tio har fördelat ansvaret för funktionshindersperspektivet i sin organisation	17
Dialog och samråd med funktionshindersorganisationer	18
Ett fåtal myndigheter håller årliga samråd	18
De flesta följer upp sina centrala samråd med funktionshindersorganisationerna	19
Samråden kan ha olika syften och fokus	19
Få myndigheter anordnar dialoger eller fokusgrupper för att inhämta kunskap	20
Tillgänglighet vid inköp och upphandling	21
En av fyra ställer alltid krav på tillgänglighet när så är relevant	21
Sju av tio utvärderar upphandlade produkter och tjänster om än i varierande utsträckning	22
En fjärdedel tycker det är svårt att kontrollera om tillgänglighetskrav är uppfyllda vid leverans	22
En tredjedel har rutiner eller arbetssätt för att kontrollera att upphandlade produkter och tjänster är tillgängliga	23
Tillgänglighet och inkludering i det systematiska arbetsmiljöarbetet	24
Många inkluderar tillgänglighet i sitt arbetsmiljöarbete	24
Knappt hälften inkluderar diskriminering på grund av funktionsnedsättning i sina planer för aktiva åtgärder	24
Majoriteten vet var de kan få råd avseende individuella stöd	24

En tillgänglig rekryteringsprocess	25
Sex av tio har mycket tillgängliga rekryteringsprocesser.....	25
Tillgängligt bemötande och service för medborgarna.....	26
Strategiska myndigheter kan i större utsträckning erbjuda individuella stöd och lösningar än övriga myndigheter	26
Att kunna ta del av beslut.....	29
Tre av fem myndigheter har rutiner för att skapa tillgängliga beslut.....	29
Tillgänglig samhällsinformation	30
En majoritet har rutiner eller arbetsätt för att tillgängliggöra informationsmaterial i alternativa format.....	30
Tillgängliga digitala system och tjänster	32
Två femtedelar har i stor utsträckning tillgängliga digitala system och tjänster.....	32
Hälften av myndigheterna har rutiner för att inventera brister hos digitala system och tjänster	33
Få myndigheter har åtgärdat alla brister i tillgängligheten i digitala system och tjänster.....	35
E-legitimation och tillgänglighet.....	37
En tiondel av myndigheterna erbjuder alternativa former för personlig identifiering för myndighetens e-tjänster	37
Tillgängliga externa arrangemang och konferenser	39
Nästan hälften av myndigheterna har i stor utsträckning tillgängliga externa arrangemang och konferenser	39
Löpande arbete för att förbättra tillgängligheten i befintliga lokaler. 41	41
En övervägande del av myndigheterna arbetar med att förbättra tillgängligheten i sina verksamhetslokaler	41
Fyra femtedelar av strategiska samt övriga myndigheter har rutiner för att inventera brister i verksamhetslokaler	41
En femtedel av myndigheterna har åtgärdat alla brister i myndighetens arbetslokaler under året	42
Över hälften av myndigheterna har i stor utsträckning tillgängliga lokaler	43
Sammanfattande analys och diskussion	49
Bilaga 1, enkät.....	55
MFD:s uppföljning av kommuner 2023.....	55
Bilaga 2, tabeller.....	69
Tillgänglighet och inkludering i det systematiska arbetsmiljöarbetet	73
En tillgänglig rekryteringsprocess.....	74
Tillgängligt bemötande/ service för medborgarna	75

Inledning

Myndigheten för delaktighet (MFD) har i uppdrag att följa upp hur offentliga aktörer arbetar med tillgänglighet och delaktighet för personer med funktionsnedsättning. Vi följer årligen upp hur kommuner, regioner och statliga myndigheter arbetar för att förbättra tillgängligheten och undanröja hinder för delaktighet för personer med funktionsnedsättning.

Följande rapport presenterar de resultat som framkommit i vår enkätundersökning till statliga myndigheter hösten 2023. I sammanställningen sårredovisar vi resultaten för de myndigheter som är utsedda strategiska myndigheter inom sina verksamhetsområden¹, och jämför dessa med övriga myndigheter.

Syfte

Syftet med MFD:s årliga enkätuppföljning av är att få en bild av hur myndigheterna arbetar strategiskt inom olika områden som rör tillgänglighet och delaktighet. Delar av resultaten ingår i MFD:s årliga rapport över utvecklingen av funktionshinderspolitiken. Uppföljningen är också tänkt att vara ett stöd för myndigheternas utvecklings- och förbättringsarbete. Utifrån resultaten kan MFD identifiera och ta fram stöd för att underlätta för myndigheterna att komma vidare i sin utveckling.

Material och metod

I september 2023 skickade MFD ut en digital enkät till 283 myndigheter med missiv till respektive högste chef. Svarsperioden var sju veckor, från den 11 september till och med den 30 oktober. Svarstiden förlängdes med två veckor till och med den 13 november. Under perioden har MFD skickat ut tre påminnelser om att svara på enkäten.

Frågorna i enkätuppföljningen berörde både hur myndigheterna arbetar med tillgänglighet och delaktighet som arbetsgivare, och i sina uppdrag gentemot medborgarna, se bilaga 1.

Efter rensning av ofullständiga svar är det 254 myndigheter som svarat på enkäten 2023, dvs. 90 procents svarsfrekvens. Det är en liten ökning från 2022 där motsvarande siffra var 85 procent.

¹ Samtliga myndigheter har ett tydligt ansvar att genomföra funktionshinderspolitiken i sin verksamhet. Regeringen har dock utsett ett antal strategiska myndigheter som har ett särskilt ansvar att driva på genomförandet, liksom uppföljning, inom sina verksamhetsområden.

Vissa frågor i 2023 års enkät har förändrats jämfört med 2022 vilket begränsar möjligheten till jämförelse mellan åren för vissa frågor. Rapporten jämför resultaten med föregående års enkätresultat i de fall frågorna är likalydande.

I bilaga 2 finns samtliga resultat i tabeller. Resultaten presenteras utifrån antalet myndigheter som svarade på respektive fråga. I tabellerna är totalen beräknad på antalet svarande myndigheter per fråga. Under tabellerna anges valda alternativ via flervalsfrågor (*), det interna bortfallet per fråga (***) och om frågan är villkorad (***).

Varför följer MFD upp myndigheternas arbete?

MFD har i uppdrag att följa upp, utvärdera och analysera insatser från statliga myndigheter, kommuner, regioner och andra aktörer i förhållande till de nationella funktionshinderspolitiska målen. Genom den årliga enkätundersökningen till offentliga aktörer kan MFD följa upp och beskriva hur arbetet med tillgänglighet och delaktighet utvecklas nationellt.

Offentliga aktörer har i uppdrag att arbeta för ökad tillgänglighet och delaktighet inom sina verksamhetsområden. Alla människor, inklusive personer med funktionsnedsättning, ska på jämlika villkor kunna delta i samhället och självständigt använda de miljöer, produkter och tjänster som erbjuds. I den officiella statistiken framgår det dock tydligt att personer med funktionsnedsättning har betydligt sämre förutsättningar inom en rad olika samhällsområden än andra inom befolkningen.

FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning

2008 ratificerade Sverige FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Det innebär att hela samhället ska arbeta för att förverkliga dess innehåll. Alla har rätt att vara fullvärdiga medborgare och ta del av mänskliga rättigheter. Konventionen förtydligar att ingen människa får diskrimineras eller uteslutas från någon del av samhällslivet.

Det nationella målet för funktionshinderspolitiken

Målet för funktionshinderspolitiken är full jämlikhet i levnadsvillkor och full delaktighet i samhället med samhällets mångfald som grund. Det utgår från FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Målet ska också bidra till ökad jämställdhet och till att barnrättsperspektivet beaktas.

För att nå det nationella målet ska samhällets aktörer genomföra politiken utifrån fyra arbetsätt:

- Principen om universell utformning.
- Identifiera och åtgärda befintliga brister i tillgängligheten.

- Individuella stöd och lösningar för individens självständighet.
- Förebygga och motverka diskriminering.

Nationell strategi

Åren 2021–2031 arbetar Sverige utifrån en nationell strategi för systematisk uppföljning av funktionshinderspolitiken. Ett trettiotal statliga myndigheter är utsedda att vara så kallade strategiska myndigheter och ska arbeta dels med särskilda insatser inom sina områden, dels med att stärka sin uppföljning och redovisa effekter. MFD har en central roll i arbetet, genom att erbjuda stöd och vägledning till myndigheter men även till kommuner och regioner i deras arbete med att genomföra och följa upp funktionshinderspolitiken.

Hur kan offentliga aktörer arbeta för att nå ökad tillgänglighet och delaktighet?

Det finns mycket att göra som kan öka tillgängligheten och delaktigheten för personer med funktionsnedsättning. En viktig faktor är att arbeta systematiskt och långsiktigt, och se till att ha rutiner för sitt arbete.

Arbeta systematiskt

Offentliga aktörer behöver arbeta strukturerat och systematiskt för att förbättra levnadsvillkoren för personer med funktionsnedsättning. För att öka tillgängligheten och delaktigheten i en organisation är det viktigt att alla delar i verksamheten vet vilket ansvar de har, och på vilket sätt de behöver arbeta.

Arbeta intersektionellt med bl.a. barnrätt och jämställdhet

Genomförandet av funktionshinderspolitiken ska bidra till barns rättigheter och till jämställdhet. För att få syn på viktiga skillnader och därmed kunna sätta in relevanta åtgärder som förbättrar levnadsvillkoren, är det viktigt att jämföra flera olika livsförutsättningar parallellt och se hur de samverkar. Genom att använda ett intersektionellt perspektiv, dvs att parallellt studera till exempel kön, ålder, etnicitet, funktionsnedsättning, eller andra diskrimineringsgrunder, blir det möjligt att identifiera vilka kvinnor och män, flickor och pojkar som är särskilt utsatta eller sårbara.

Utse personer med ett övergripande ansvar

Genom att ge någon eller några personer i organisationen ett övergripande ansvar för arbetet med funktionshindersfrågor, gör arbetet enklare att samordna och mer strukturerat. Ansvaret kan innebära att ta fram policys och strategier och att integrera frågorna i verksamheten. Den eller de som har ansvar för arbetet med funktionshindersfrågor kan vara placerade på lednings- eller förvaltningsnivå. Det

övergripande ansvaret för funktionshindersfrågorna kan också vara integrerat, så att alla delar av verksamheten och alla chefslinjer har ett uttalat ansvar.

För dialog med personer med funktionsnedsättning

En viktig del i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning är att alla offentliga aktörer, dvs. myndigheter, regioner och kommuner, ska involvera personer med funktionsnedsättning i beslut och verksamheter som på olika sätt berör deras liv. Det är vanligt att myndigheter håller formella samråd med en eller flera funktionshindersorganisationer för en långsiktig dialog på strategisk och övergripande nivå. Andra sätt kan vara att inhämta kunskap från enskilda personer med funktionsnedsättning, exempelvis genom att inkludera frågor om tillgänglighet och upplevda hinder i medborgardialoger. För att nå specifika grupper, eller diskutera särskilda frågor som berör vissa, kan det också behövas riktade dialoger och fokusgrupper.

Ställ krav på tillgänglighet vid inköp och upphandling

Att ställa krav på tillgänglighet i upphandlingar är ett effektivt sätt att förbättra tillgängligheten för personer med funktionsnedsättning. Det bidrar till att lokaler, tjänster och service görs tillgängliga och blir enklare att använda.

Detta är reglerat i lagen om offentlig upphandling. När det som anskaffas ska användas av fysiska personer ska samtliga användares behov beaktas, däribland tillgängligheten för personer med funktionsnedsättning.

Inkludera tillgänglighet i det systematiska arbetsmiljöarbetet

För att personer med funktionsnedsättning ska kunna arbeta på lika villkor som alla andra på en arbetsplats behöver arbetsmiljön vara öppen, inkluderande och tillgänglig. En tillgänglig arbetsmiljö tar hänsyn till fysiska, psykiska, kognitiva och sociala aspekter av arbetsförhållandena och öppnar upp för mångfald på arbetsplatsen.

Alla arbetsgivare ska arbeta med aktiva åtgärder för att förebygga diskriminering på arbetsplatsen. Genom att tillgänglighetsaspekter finns med i det systematiska arbetsmiljöarbetet kan arbetsgivaren arbeta förebyggande. Vid behov ska arbetsgivaren anpassa arbetsmiljön för en enskild arbetstagare.

Gör rekryteringsprocessen tillgänglig

En förutsättning för att personer med funktionsnedsättning ska få lika möjligheter att kunna söka och konkurrera om tjänster är att hela rekryteringsprocessen är tillgänglig. En tillgänglig rekryteringsprocess handlar bland annat om att digitala rekryteringsverktyg är tillgängliga, och att krav i annonser inte utesluter personer med funktionsnedsättning på ett diskriminerande sätt. Det kan också vara att motverka att förutfattade meningar styr valet av sökande, att hålla intervjuer i

tillgängliga lokaler och att använda personlighetstester som är tillgängliga för personer med funktionsnedsättning.

Ge tillgängligt bemötande och service till medborgarna

I bemötande och service gentemot medborgarna ska det ingå att kunna erbjuda individuellt stöd och särskilda lösningar till personer med funktionsnedsättning när det behövs. Det kan exempelvis handla om att erbjuda särskild service som underlättar för en person att ta del av information, eller beslut, på ett sätt som är tillgängligt för dem. Det kan också vara att erbjuda alternativa kontaktvägar till myndigheten.

Ta fram tillgängliga beslut och samhällsinformation

Myndighetsbeslut som exempelvis bidragsärenden, individärenden, fullmäktigeprotokoll ska vara tillgängliga för alla. För att personer med funktionsnedsättning ska kunna ta del av beslut behöver de förmedlas i ett tillgängligt format. Alla invånare behöver också få tillgång till viktig information, till exempel vid större händelser i samhällsplaneringen, liksom vid olika typer av kriser. Myndighetsinformation i digitala och i tryckta format kan behöva ges i alternativa format för dem som behöver detta. Alternativa format kan exempelvis vara lättläst, punktskrift, talad text, eller teckenspråk.

Utforma interna arbets- och kommunikationsplattformar på ett tillgängligt sätt

När interna arbets- och kommunikationsplattformar, som till exempel arbetssystem och intranät, är tillgängligt utformade kan fler medarbetare använda dem. Det bidrar också till att tröskeln för att anställa personer med funktionsnedsättning blir lägre. Datasystem och programvaror som inte är tillgängliga är ett hinder för många, inte bara för personer med funktionsnedsättning. Otillgängliga system och tjänster kan medföra att medarbetarnas resurser inte tas till vara fullt ut.

Erbjud tillgängliga webbplatser och tillgängliga digitala tjänster

Invånare ska kunna hantera olika ärenden digitalt. För att det ska fungera är det centralt att digitala tjänster, till exempel e-tjänster och mobilapplikationer är tillgängliga för personer med funktionsnedsättning.

Enligt lag (2018:1937) om tillgänglighet till digital offentlig service (DOS-lagen) ska tjänster och information som en offentlig aktör tillhandahåller genom en webbplats eller mobil applikation vara tillgängliga för personer med olika funktionsnedsättningar. Genom att följa den europeiska standarden (EN 301 549 V3.2.1), som i sin tur bygger på WCAG 2.1 (Web Content Accessibility Guidelines) kan webbplatser och mobila applikationer leva upp till kraven och fler användare kan ta del av innehållet.

Håll tillgängliga möten och konferenser, fysiskt och digitalt

Vid möten och konferenser finns det flera saker att ta hänsyn till för att personer med funktionsnedsättning ska kunna delta och medverka. Det handlar bland annat om att i förväg ta reda på vilka tillgänglighetsbehov deltagarna har och att ge tydlig information om mötets innehåll och syfte. Under mötet är det viktigt att inte prata fortare än att teckenspråks- och skrivtolkar hänger med, och att beskriva bilder, filmer och annat visuellt innehåll. Det handlar också om att välja en lokal som fungerar för deltagare med begränsad rörelseförmåga, att använda mikrofon, och att ha hörselslinga i lokalen. Vid helt digitala möten är möjligheten att testa mötesverktyget i förväg, att ha en tydlig struktur och kortare mötestid, ytterligare insatser som ökar tillgängligheten.

Löpande arbete för att förbättra tillgängligheten i lokaler

Det behöver ske ett löpande arbete för att förbättra tillgängligheten i de olika lokaler som en kommun använder för sin verksamhet. Det löpande arbetet kan till exempel göras genom att systematiskt identifiera och åtgärda hinder för tillgänglighet. Utöver att åtgärda brister och hinder för tillgänglighet i befintliga lokaler, ska också nya eller ombyggda lokaler vara tillgängliga.

Hitta mer information på mfd.se!

Myndigheten för delaktighet har en mängd olika kunskapsmaterial på sin webbplats mfd.se, om hur man kan skapa delaktighet i samhället och arbeta för att göra sin verksamhet mer tillgänglig.

Där finner du exempelvis lagstiftning som innehåller krav om tillgänglighet, goda exempel på hur andra arbetar, kostnadsfria checklistor och utbildningsmaterial.

Kunskapshöjande insatser om funktionshindersfrågor

Två femtedelar har genomfört någon typ av kunskapshöjande insatser

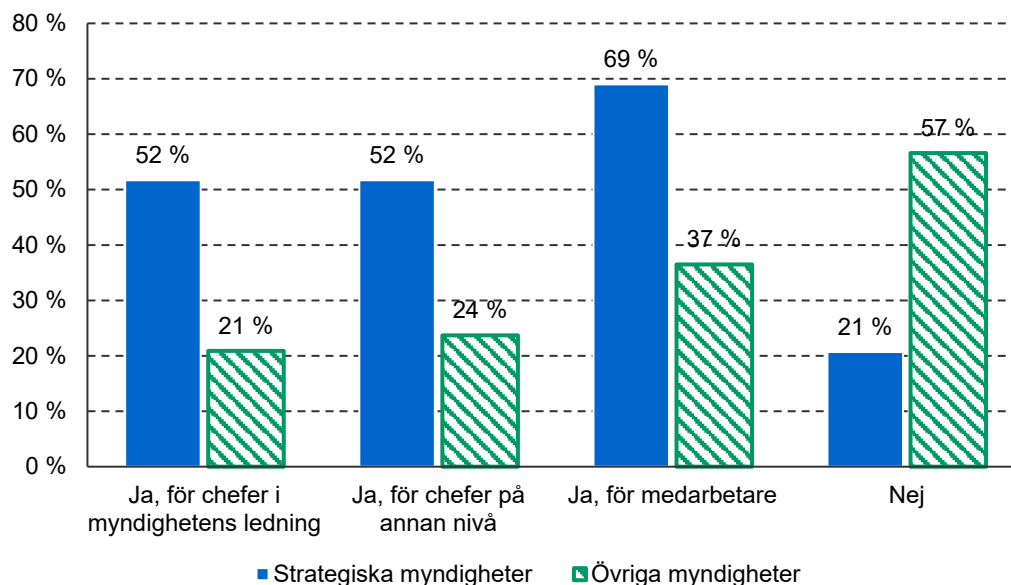
Det är totalt 43 procent av myndigheterna som har genomfört kunskapshöjande insatser om funktionshindersfrågor de senaste tolv månaderna. De flesta har genomfört detta för medarbetare utan chefspositioner (37 procent). Därefter har följande kategorier fått kunskapshöjande insatser:

- Chefer i myndighetens ledning (21 procent).
- Chefer på annan nivå (24 procent).

Det är samtidigt 57 procent av myndigheterna som inte alls har genomfört några kunskapshöjande insatser under de senaste tolv månaderna (se tabell 1 i bilaga.)

Det framgår att de som är strategiska myndigheter i större utsträckning genomför kunskapshöjande insatser, exempelvis har 52 procent av dessa genomfört kunskapshöjande insatser för myndighetens ledning och för chefer på annan nivå. 69 procent av de strategiska myndigheterna har också genomfört kunskapshöjande insatser för sina övriga medarbetare. 21 procent har inte genomfört några kunskapshöjande insatser.

Figur 1. Andel myndigheter och strategiska myndigheter som genomfört kunskapshöjande insatser de senaste 12 månaderna.



Mål och styrning i funktionshindersarbetet

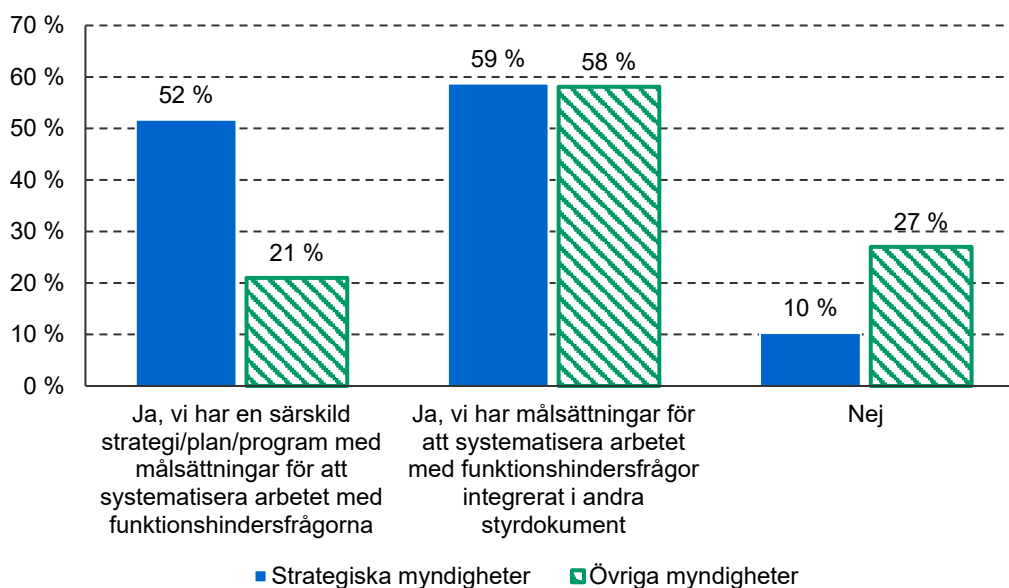
Åtta av tio myndigheter har målsättningar för sitt funktionshindersarbete i något styrande dokument

Det är 21 procent av myndigheterna som har en särskild strategi, plan eller program med målsättningar för att systematisera arbetet med funktionshindersfrågor. 58 procent integrerar målsättningar i andra styrdokument. Av de svarande har sex procent både en särskild strategi, plan eller program och integrerar målsättningar i andra styrdokument. En knapp tredjedel av myndigheterna, 27 procent, har varken målsättningar i en strategi eller andra styrande dokument som systematiserar arbetet med funktionshindersfrågorna i myndigheten (se tabell 2 i bilaga.)

Detta är en marginell förbättring jämfört med 2022, då det var 29 procent som angav att de inte hade några målsättningar.

Hälften av de strategiska myndigheterna har en särskild strategi, plan, eller program med målsättningar för att systematisera arbetet med funktionshindersfrågor. 59 procent har även perspektivet integrerat i andra styrdokument. 10 procent av de strategiska myndigheterna har varken ett särskilt dokument med målsättningar för funktionshinderfrågorna, eller integrerar detta i andra styrdokument.

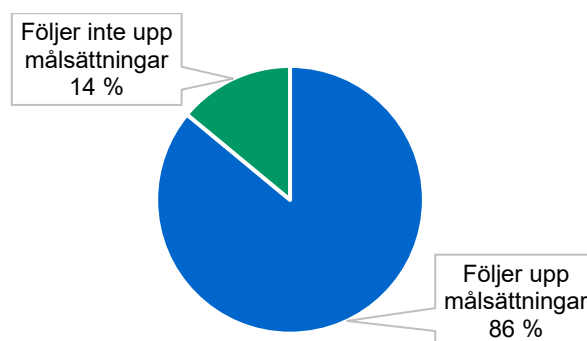
Figur 2. Andel övriga myndigheter och strategiska myndigheter med målsättningar i en strategi, eller som integrerar i andra styrdokument, för att systematisera arbetet med funktionshindersfrågor på myndigheten.



Majoriteten följer upp sina målsättningar för funktionshindersarbetet

Av de myndigheter som har målsättningar för sitt funktionshindersarbete, i någon typ av dokument, är det 86 procent av som följer upp sina målsättningar, medan 14 procent svarar att de inte gör det. De statliga strategimyndigheterna följer i något högre grad upp sina målsättningar. Det är 92 procent som gör detta (se tabell 3 i bilaga.)

Figur 3. Andel övriga myndigheter som följer upp målsättningar för sitt funktionshindersarbete.



Många integrerar funktionshindersperspektivet i andra områden

För att undersöka om funktionshindersperspektivet är integrerat inom ett antal andra viktiga områden ställde MFD en flervalfråga om detta. Det är vanligast att funktionshindersperspektivet ingår i myndigheternas arbete med information och kommunikation, 83 procent uppger detta. Därefter följer arbetet med antidiskriminering (80 procent), jämställdhet (79 procent), mångfaldsarbetet (73 procent), lokalförsörjning (70 procent) och Agenda 2030 (36 procent). Ett antal myndigheter uppger vid respektive område att svarsalternativet ej är relevant, vilket kan ha att göra med den inriktning och uppdrag myndigheten har, exempelvis om den primära målgruppen är andra myndigheter. Barnrättsarbetet är ett område som mer än hälften av myndigheterna beskrivit som ej relevant i deras verksamhet (se tabell 4 i bilaga).

Om man jämför strategimyndigheterna och övriga myndigheter är det tydligt att strategimyndigheterna i högre grad arbetar med att integrera funktionshindersfrågorna inom nästan alla områden. Samtliga strategimyndigheter integrerar perspektivet i information och kommunikation, och de flesta gör det inom lokalförsörjning, antidiskriminering och jämställdhet. Drygt hälften gör det också inom barnrättsområdet. Det enda område som övriga myndigheter integrerar funktionshindersperspektivet mer i är mångfaldsarbetet.

I kommentarerna framgår bland annat att Polismyndigheten, en av de strategiska myndigheterna, tillämpar en intersektionell ansats i sitt inkluderingsarbete. Några andra myndigheter skriver att funktionshindersfrågorna är integrerade i både mål och riktlinjer för verksamheten som helhet, eller att de följer den statliga värdegrunden där respekt för alla människors lika värde ingår. Några myndigheter hänvisar också till att frågorna ingår i deras arbetsmiljö- eller likabehandlingspolicy.

Tabell 1. Andel som integrerar funktionshinderperspektivet i andra verksamhetsområden.

Mångfaldsarbete	Ja	Nej	Ej relevant
Strategiska myndigheter	64,3 %	32,1 %	3,6 %
Övriga myndigheter	73,5 %	21,1 %	5,4 %
Jämställdhetsarbete	Ja	Nej	Ej relevant
Strategiska myndigheter	86,2 %	13,8 %	0 %
Övriga myndigheter	79,3 %	17,1 %	3,6 %
Barnrättsarbete	Ja	Nej	Ej relevant
Strategiska myndigheter	51,9 %	25,9 %	22,2 %
Övriga myndigheter	18,6 %	29,9 %	51,5 %
Antidiskriminering	Ja	Nej	Ej relevant
Strategiska myndigheter	82,8 %	17,2 %	0 %
Övriga myndigheter	79,8 %	16,1 %	4,1 %
Lokalförsörjning	Ja	Nej	Ej relevant
Strategiska myndigheter	92,6 %	3,7 %	3,7 %
Övriga myndigheter	69,4 %	20,1 %	10,5 %
Information & kommunikation	Ja	Nej	Ej relevant
Strategiska myndigheter	100,0 %	0 %	0 %
Övriga myndigheter	82,6 %	11,6 %	5,8 %
Agenda 2030	Ja	Nej	Ej relevant
Strategiska myndigheter	53,9 %	34,6 %	11,5 %
Övriga myndigheter	36,2 %	47,0 %	16,8 %

Övergripande ansvar för arbetet med funktionshinderfrågor

Nio av tio har fördelat ansvaret för funktionshindersperspektivet i sin organisation

Totalt 86 procent av myndigheterna har fördelat ansvaret för funktionshindersperspektivet internt. 47 procent av myndigheterna har någon eller några tjänstepersoner med ett övergripande ansvar för arbetet med funktionshinderfrågor och 50 procent har ansvaret integrerat i linjearbetet eller respektive chefslinje. Det är därmed 11 procent som har både utsedda tjänstepersoner med ett övergripande ansvar för arbetet och samtidigt har ansvaret integrerat i linjearbetet eller respektive chefslinje (se tabell 5 i bilaga.)

En del beskriver att ansvaret främst finns hos HR-avdelningen, lokalansvariga och kommunikatörer. Vissa myndigheter beskriver att de har arbetsgrupper, samordnare eller processledare för rättighetsperspektiv som samordnar arbetet med bland annat funktionshinderfrågorna. Ett universitet beskriver:

”På universitetet finns en organisation för lika villkor. På universitetsgemensam nivå finns två samordnare och i de olika verksamheterna finns både handläggare och företrädare för lika villkor.”

Det är 97 procent av de strategiska myndigheterna som har fördelat ansvaret internt. 76 procent har någon eller några tjänstepersoner med ett övergripande ansvar för arbetet med funktionshinderfrågor, och 34 procent har ansvaret integrerat i linjearbetet eller respektive chefslinje. Det är därmed 13 procent som både har utsedda tjänstepersoner med ett övergripande ansvar för arbetet och samtidigt har ansvaret integrerat i linjearbetet eller respektive chefslinje.

Dialog och samråd med funktionshindersorganisationer

Ett fåtal myndigheter håller årliga samråd

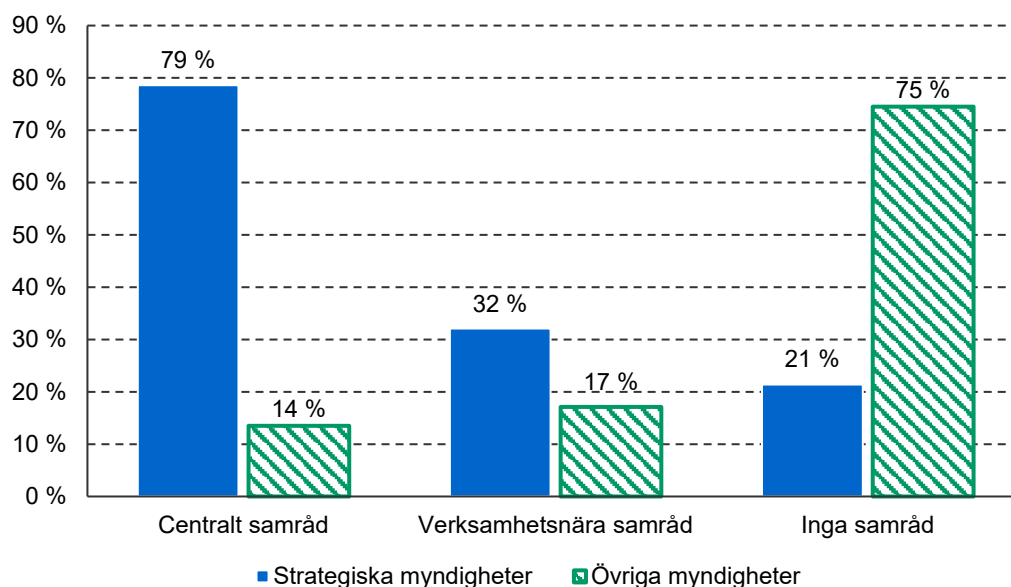
Det är bara 14 procent av myndigheterna som genomför centrala samråd med funktionshindersorganisationer minst en gång per år. 17 procent genomför verksamhetsnära samråd årligen och hela 75 procent genomför inte något årligt samråd alls (se tabell 6 i bilaga).

Samtidigt har antalet myndigheter som har centrala samråd ökat sedan föregående undersökning, då det endast var 40 myndigheter som hade centrala samråd med funktionshindersrörelsen. 2023 är det totalt 56 myndigheter som har detta.

I kommentarer beskriver en myndighet att de har försökt etablera ett samråd med organisationer men fått till svar att dessa inte har resurser att ha dialog. Några myndigheter beskriver att de bara för dialog vid behov, eller håller på att upprätta samråd.

De strategiska myndigheterna har i betydligt större utsträckning centrala samråd årligen (79 procent). En tredjedel har också verksamhetsnära samråd, vilket innebär att många alltså både har centralt samråd och verksamhetsnära samråd. Det är 21 procent av de strategiska myndigheterna som inte har samråd alls.

Figur 4. Andel övriga myndigheter och strategiska myndigheter som genomför årliga samråd.



De flesta följer upp sina centrala samråd med funktionshinderorganisationerna

De myndigheter som har ett centralt samråd med funktionshindersrörelsen fick en följdfråga om de följer upp sina samråd med funktionshinderorganisationerna. Totalt är det 73 procent som gör det (se tabell 8 i bilaga). De strategiska myndigheterna följer i större utsträckning upp sina samråd med funktionshindersrörelsen. Det är 87 procent som gör detta.

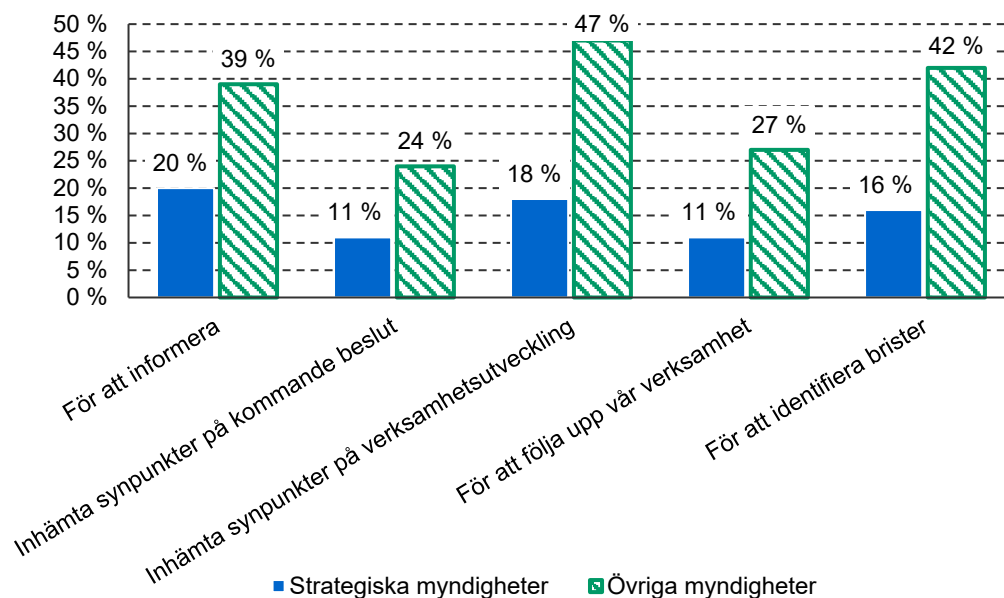
Samråden kan ha olika syften och fokus

De samråd som myndigheterna genomför syftar till flera olika saker. De flesta uppger att syftet med samrådet är att inhämta synpunkter på verksamhetsutveckling. Andra vanligt förekommande syften är att identifiera brister, eller att informera. (se tabell 7 i bilaga).

Under svarsalternativet ”annat” tydliggör flera av myndigheterna att även funktionshinderorganisationerna lyfter frågor på dagordningen och att samråden också syftar till systematisk omvärldsbevakning, att få fördjupad kunskap om levnadsvillkor, och att samverka med funktionshindersrörelsen.

Bland de strategiska myndigheterna är det en högre andel som uppger att de informerar på sina samråd, följt bland annat av syftena inhämta synpunkter på verksamhetsutveckling och identifiera brister.

Figur 5. Syften med samråd, antal valda alternativ



Få myndigheter anordnar dialoger eller fokusgrupper för att inhämta kunskap

Få myndigheter har dialoger eller fokusgrupper där de riktar sig till enskilda medborgare med funktionsnedsättningar, t.ex. för att få kunskap och synpunkter. Det är endast 2 procent som uppger att de gör detta i stor utsträckning och 19 procent gör det i viss utsträckning. 23 procent gör det i liten utsträckning och 56 procent gör det inte alls. (se tabell 9 i bilaga).

Bland de strategiska myndigheterna är det fler som gör detta. Det är 14 procent som gör det i stor utsträckning och 34 procent som gör det i viss utsträckning. 24 procent gör det i liten utsträckning och 28 procent gör det inte alls.

En del myndigheter hänvisar till att de för dialog med enskilda medborgare med funktionsnedsättning i till exempel användar- och brukarundersökningar, eller har fokusgrupper kopplade till olika utvecklingsprojekt. Andra beskriver att de inte riktar sig till enskilda medborgare i sina uppdrag. Det förekommer också myndigheter som beskriver att de inhämtar synpunkter från medarbetare med funktionsnedsättning.

Tillgänglighet vid inköp och upphandling

En av fyra ställer alltid krav på tillgänglighet när så är relevant

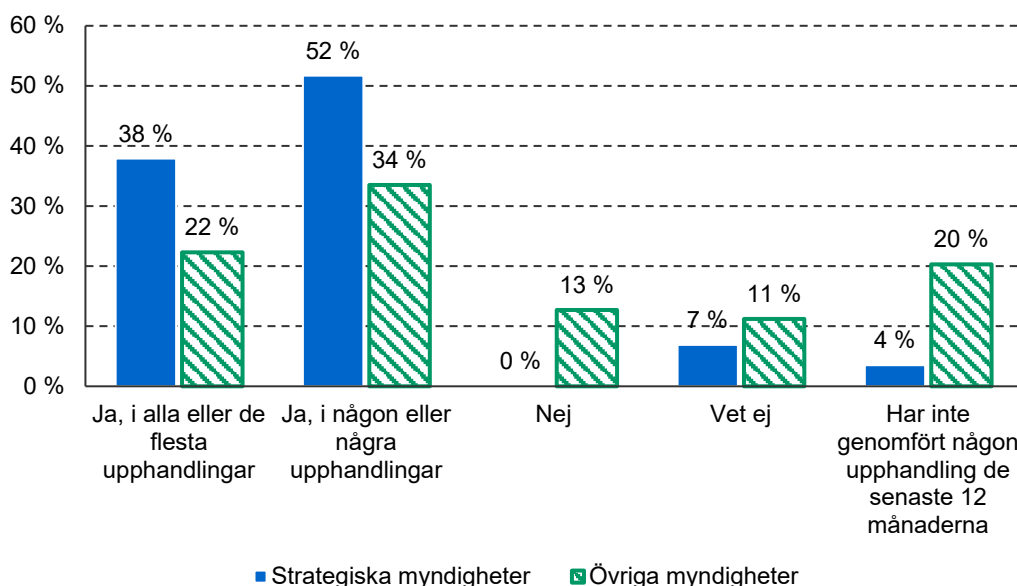
Vid upphandlingar av produkter och tjänster som fysiska personer ska använda, ska myndigheter ställa krav på tillgänglighet. Bara 22 procent av myndigheterna gör detta i alla eller de flesta fall när så är relevant. Det är 34 procent som gör det i någon eller några upphandlingar. 13 procent ställer inte några tillgänglighetskrav alls, och 11 procent vet inte om sådana krav har ställts i upphandlingen. Av myndigheterna är det 20 procent som inte har genomfört någon upphandling under 2023 (se tabell 10 i bilaga).

De strategiska myndigheterna ställer krav på tillgänglighet i upphandling i högre grad än de övriga myndigheterna. Ingen av dessa myndigheter svarar att de inte har ställt några tillgänglighetskrav alls.

Myndigheter använder sig av statliga ramavtal när de upphandlar och Jämställdhetsmyndigheten (JÄMY) beskriver att det där finns stöd att få:

”Då JÄMY använder sig av de statliga ramavtalen så framgår det i resp. ramavtalsområde hur förfarandet ska gå till samt vad vi kan använda för krav. I de fall tillgänglighet är viktigt tas det med.”

Figur 6. Andel övriga myndigheter och strategiska myndigheter som ställer krav på tillgänglighet vid upphandling



Sju av tio utvärderar upphandlade produkter och tjänster om än i varierande utsträckning

En tredjedel av myndigheterna, 34 procent, följer i stor utsträckning upp om upphandlade produkter eller tjänster följer de tillgänglighetskrav som har ställts i deras upphandling. Totalt 34 procent av följer upp detta i viss utsträckning, 18 procent gör det i liten utsträckning och 14 procent följer inte upp detta alls (se tabell 11 i bilaga).

Alla strategiska myndigheter följer upp ställda tillgänglighetskrav på produkter och tjänster. Det är 41 procent av de strategiska myndigheterna som i stor utsträckning följer upp detta och 38 procent som gör det i viss utsträckning. 21 procent gör det i liten utsträckning.

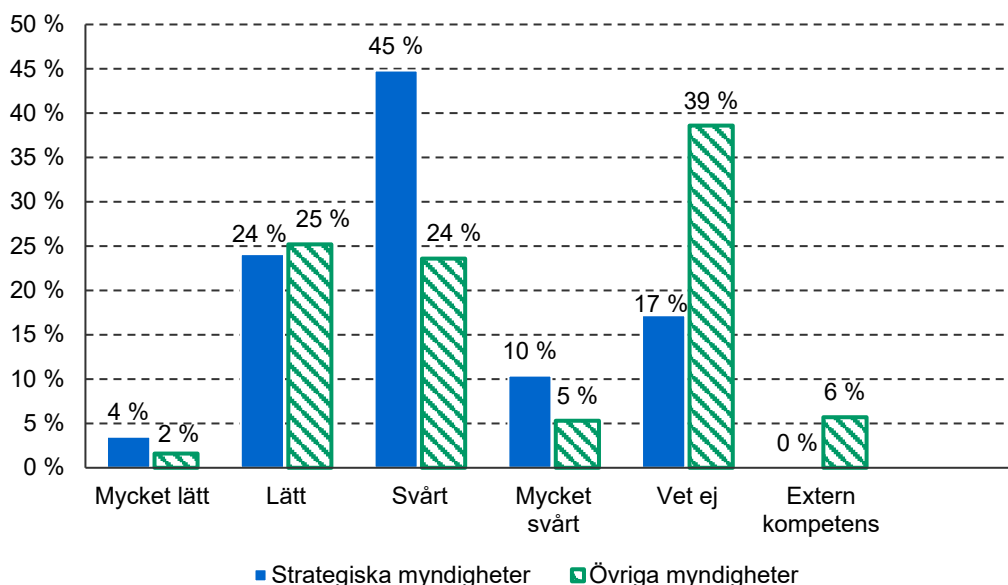
En fjärdedel tycker det är svårt att kontrollera om tillgänglighetskrav är uppfyllda vid leverans

Totalt 23 procent av myndigheterna tycker att det är svårt att kontrollera om upphandlade varor, tjänster eller produkter uppfyller ställda krav på tillgänglighet och fem procent tycker att det är mycket svårt. Något fler, 27 procent, tycker att det är lätt eller mycket lätt att kontrollera detta. Cirka sex procent köper in kompetensen externt. Samtidigt svarar 39 procent ”vet ej”, dvs. att de inte känner till om det är svårt eller lätt. (se tabell 12 i bilaga). Detta kan höra ihop med att de som har svarat på enkäterna inte kunnat samla in sådan information från sin upphandlingsenhet eller motsvarande

Strategimyndigheterna tycker i högre grad att det är svårt eller mycket svårt att kontrollera om upphandlade varor, tjänster eller produkter uppfyller ställda krav på tillgänglighet. Det är ingen av dessa myndigheter som anlitar extern kompetens.

I kommentarerna framgår att det är olika svårt att kontrollera krav beroende på vad det är för produkter eller tjänster. En myndighet beskriver exempelvis att de tycker det är lätt när det gäller digitala tjänster, men svårare när det gäller kontorsutrustning.

Figur 7. Andel som har uppskattat hur lätt eller svårt deras organisation upplever att det är att kontrollera att upphandlade varor, tjänster, produkter uppfyller krav på tillgänglighet vid leverans



En tredjedel har rutiner eller arbetssätt för att kontrollera att upphandlade produkter och tjänster är tillgängliga

Det är 34 procent av myndigheterna som har rutiner eller arbetssätt för att säkerställa att produkter eller tjänster som de upphandlar är tillgängliga för olika målgrupper. Det är vanligare med efterkontroller (23 procent) än användartester (13 procent). En dryg tredjedel (37 procent) svarar att det inte gör efterkontroller eller användartester. Här är det också flera som svarat att de inte känner till om deras myndighet gör detta (31 procent). Se tabell 13 i bilaga. Av strategimyndigheterna är det 62 procent som har rutiner eller arbetssätt för att kontrollera upphandlade produkter eller tjänster. Detta sker både genom efterkontroller (45 procent) och användartester (28 procent). Det är 28 procent som inte har sådana rutiner eller arbetssätt, och 10 procent som inte känner till om myndigheten har detta.

I kommentarerna framgår att kontroller kan ske vid vissa upphandlingar, men mer sällan vid andra och att det kan vara både svårt och resurskrävande. Exempelvis skriver en myndighet att det alltid sker vid upphandling av lokaler, men att det vid inköp av system sker mer sällan. En annan beskriver att det kan vara svårt att kontrollera tillgänglighet vid inköp av produkter i stora volymer, och att det då handlar om att göra stickprov. Trafikverket beskriver att deras rutiner är olika beroende på område:

”Trafikverket är en mycket stor beställare, det varierar beroende på område. Olika rutiner finns för olika områden.”

Tillgänglighet och inkludering i det systematiska arbetsmiljöarbetet

Många inkluderar tillgänglighet i sitt arbetsmiljöarbete

En majoritet myndigheter inkluderar tillgänglighet i sitt systematiska arbetsmiljöarbete, antingen i hög eller viss utsträckning. En tredjedel, 36 procent, gör det i hög utsträckning, och drygt hälften, 57 procent, gör det i viss utsträckning. Sju procent gör det i liten utsträckning. Resultatet är i princip motsvarande som för 2022, med skillnaden att det då var 7 procent som istället svarade att de inte gjorde det alls (se tabell 14 i bilaga).

Strategimyndigheterna är något sämre på att i hög utsträckning inkludera tillgänglighet i sitt systematiska arbetsmiljöarbete (28 procent). 65 procent gör det i viss utsträckning och sju procent i liten utsträckning.

Knappt hälften inkluderar diskriminering på grund av funktionsnedsättning i sina planer för aktiva åtgärder

Knappt hälften av myndigheterna, 45 procent, har kompetenshöjande insatser om diskriminering på grund av funktionsnedsättning i sina planer för aktiva åtgärder. En lika stor andel har inte detta, och resterande 10 procent känner inte till om deras myndighet har det (se tabell 15 i bilaga).

Här är det inga större skillnader hos de strategiska myndigheterna. 45 procent av dessa har kompetenshöjande insatser om diskriminering på grund av funktionsnedsättning i sina planer för aktiva åtgärder. 48 procent har det inte och 7 procent vet inte om de har det.

Majoriteten vet var de kan få råd avseende individuella stöd

Det är 98 procent som känner till var de som arbetsgivare kan få råd och stöd när de behöver erbjuda individuella stöd och lösningar för arbetstagare med funktionsnedsättning. Övriga två procent har inte denna kunskap. Samtliga strategiska myndigheter svarar att de känner till detta (se tabell 16 i bilaga).

En tillgänglig rekryteringsprocess

Sex av tio har mycket tillgängliga rekryteringsprocesser

Jämfört med föregående undersökning är det fler myndigheter som i stor utsträckning säkerställer att deras rekryteringsprocesser ger personer med funktionsnedsättning lika möjligheter som andra att söka och konkurrera om tjänster. 2023 är andelen som gör detta 57 procent (55 procent, 2002). 34 procent gör detta i viss utsträckning och sex procent gör det i liten utsträckning. Det är bara ett fåtal myndigheter, tre procent, som svarar att de inte gör detta alls (se tabell 17 i bilaga).

De strategiska myndigheterna svarar i lägre grad att de säkerställer tillgängliga rekryteringsprocesser i hög utsträckning. 52 procent gör detta, medan 41 procent gör det i viss utsträckning och sju procent i liten utsträckning.

Många myndigheter beskriver att de arbetar med kompetensbaserad rekrytering och att de har chefsutbildningar, riktlinjer och checklistor för att säkerställa en tillgänglig rekrytering. Andra beskriver tillgängliga rekryteringsverktyg, tillgänglighet på webbplats och att de tänker på att hålla intervjuer i tillgängliga lokaler.

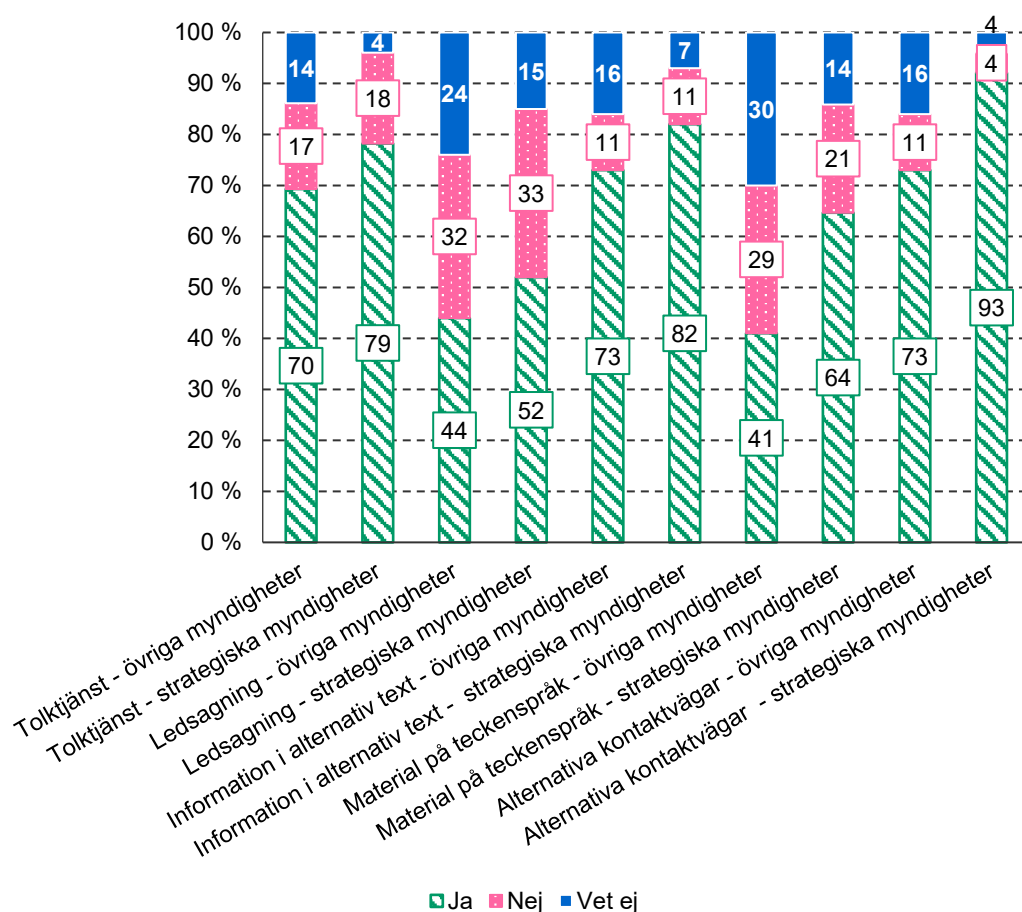
”Vår rekrytering utgår alltid i från den sökandes meriter i förhållande till vilket behov som finns. Funktionshinder ska aldrig vara det som hindrar en sökande att erbjudas en tjänst.”

Tillgängligt bemötande och service för medborgarna

Strategiska myndigheter kan i större utsträckning erbjuda individuella stöd och lösningar än övriga myndigheter

Tillgången till individanpassade stöd och lösningar varierar beroende på typ av stöd. Motsvarande 58 procent av samtliga myndigheter kan erbjuda en eller flera av de individuella stöd och lösningar som enkäten listar. 20 procent av myndigheterna svarar att de inte kan erbjuda några stöd, medan 21 procent svarat vet ej. De strategiska myndigheterna kan i större utsträckning än övriga myndigheter erbjuda individuella stöd och lösningar (se bilaga, tabell 18).

Figur 8. Andel strategiska och övriga myndigheter som erbjuder olika typer av individuella stöd och lösningar.



Tolktjänst: 79 procent av de strategiska myndigheterna kan erbjuda tolktjänst, jämfört med 69 procent bland övriga myndigheter. 18 procent av de strategiska myndigheterna och 17 procent av övriga myndigheter har svarat att de inte kan erbjuda tolktjänst. Fyra procent av de strategiska myndigheterna och 14 procent bland övriga myndigheter har svarat vet ej.

Ledsagning: 52 procent av de strategiska myndigheterna kan erbjuda ledsagning, jämfört med 44 procent bland övriga myndigheter. En tredjedel av de strategiska myndigheterna respektive övriga myndigheter har svarat att de inte kan erbjuda ledsagning. 15 procent av de strategiska myndigheterna och 24 procent av övriga myndigheter har svarat vet ej.

Alternativ text: 82 procent av de strategiska myndigheterna kan erbjuda information i alternativ text (såsom talad text, punktskrift eller lättläst text). Motsvarande siffra för övriga myndigheter är 73 procent. 11 procent av både de strategiska myndigheterna och övriga myndigheter har svarat nej på frågan. Sju procent av de strategiska myndigheterna och 16 procent bland övriga myndigheter har svarat vet ej.

Teckenspråk: 64 procent av de strategiska myndigheterna tar fram material på teckenspråk, jämfört med 41 procent hos övriga myndigheter. 21 procent av de strategiska myndigheterna har svarat att de inte tar fram material på teckenspråk. Motsvarande siffra för övriga myndigheter är 29 procent. 14 procent av de strategiska myndigheterna och 30 procent hos övriga myndigheter har svarat vet ej.

Alternativa kontaktvägar: 93 procent av de strategiska myndigheterna kan erbjuda alternativa kontaktvägar till myndigheten. Motsvarande siffra för övriga myndigheter är 73 procent. Endast fyra procent av de strategiska myndigheterna inte kan erbjuda alternativa kontaktvägar till myndigheten, medan 11 procent bland övriga myndigheter svarat nej på frågan. Fyra procent av de strategiska myndigheterna och 16 procent hos övriga myndigheter har svarat vet ej.

Totalt 50 procent av de strategiska myndigheterna och 30 procent av övriga myndigheter hänvisar även till andra typer av stöd och lösningar som de kan erbjuda. Några myndigheter hänvisar till PTS tjänster såsom Teletal och Bildtelefoni. Övriga myndigheter skriver att de i vissa fall kan använda sig av material eller tjänster från andra myndigheter. När det gäller domstolar hänvisar de till stöd och lösningar från Domstolsverket. Några högskolor och universitet hänvisar till Kammarkollegiets avtal.

Vissa myndigheter skriver även att de i nuläget arbetar med att utveckla sina individuella stöd och lösningar utifrån identifierade behov. En myndighet lyfter

att de prioriterar klarspråk på webbplatsen istället för lättläst text. När det gäller alternativa kontaktvägar till myndigheten skriver en myndighet:

”Den enskilde kan ringa, maila, skriva brev eller besöka ett kontor. Vi tolkar det som att vi erbjuder alternativa kontaktvägar. Informationen på externa webbplatsen kan fås uppläst och på lätt svenska.”

Vissa myndigheter påpekar att de i väldigt begränsad utsträckning har direktkontakt med medborgare och att efterfrågan på denna typ av behov sällan sker. En myndighet skriver:

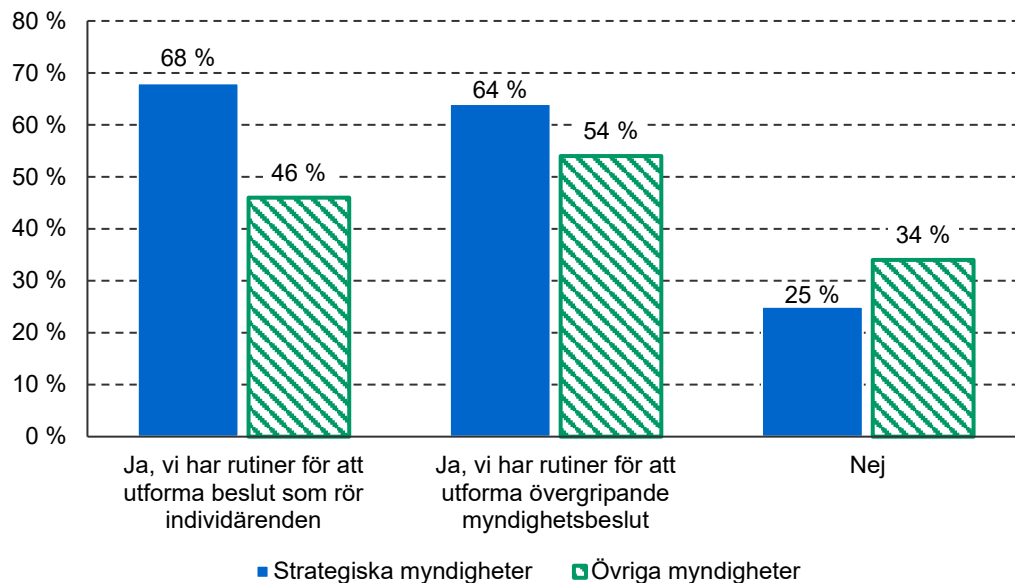
”Individuella stöd och lösningar som ex. tolktjänst finns upphandlat och löses vid behov. Alla besökare på myndigheten följs in och ut ur lokalerna.”

Att kunna ta del av beslut

Tre av fem myndigheter har rutiner för att skapa tillgängliga beslut

Fler myndigheter har rutiner för att skapa tillgängliga beslut 2023 jämfört med 2022. Under 2023 är det 66 procent av samtliga myndigheterna som har svarat att de har rutiner för att utforma tillgängliga beslut, både individärenden och andra myndighetsbeslut, medan 34 procent har svarat nej. Motsvarande siffra från 2022 var 58 procent som svarat att de har rutiner, medan 42 procent svarat nej. Det är mer vanligt förekommande att rutiner finns för att tillgängliggöra myndighetsärenden, snarare än individärenden.

Figur 9. Andel strategiska myndigheter respektive övriga myndigheter som har rutiner för tillgängliga beslut.



Generellt är det fler strategiska myndigheter som har rutiner för beslut än övriga myndigheter. 68 procent av de strategiska myndigheterna har svarat att de har rutiner för individärenden, jämfört med 46 procent hos övriga myndigheter. Likaså har 64 procent av de strategiska myndigheterna rutiner för tillgängliga myndighetsbeslut medan det hos övriga myndigheter är motsvarande 54 procent. Bland strategiska myndigheter är det 25 procent som svarat nej på frågan, medan motsvarande siffra för övriga myndigheter är 34 procent (se bilaga, tabell 19).

Av myndigheternas svar framgår att arbetet med tillgänglighet hos beslut är ett kontinuerligt utvecklingsarbete. Många myndigheter hänvisar till tillgängliga mallar för beslut och klarspråk. Några myndigheter framhåller att de inte hanterar bidragsärenden eller individärenden och har därför inte besvarat frågan.

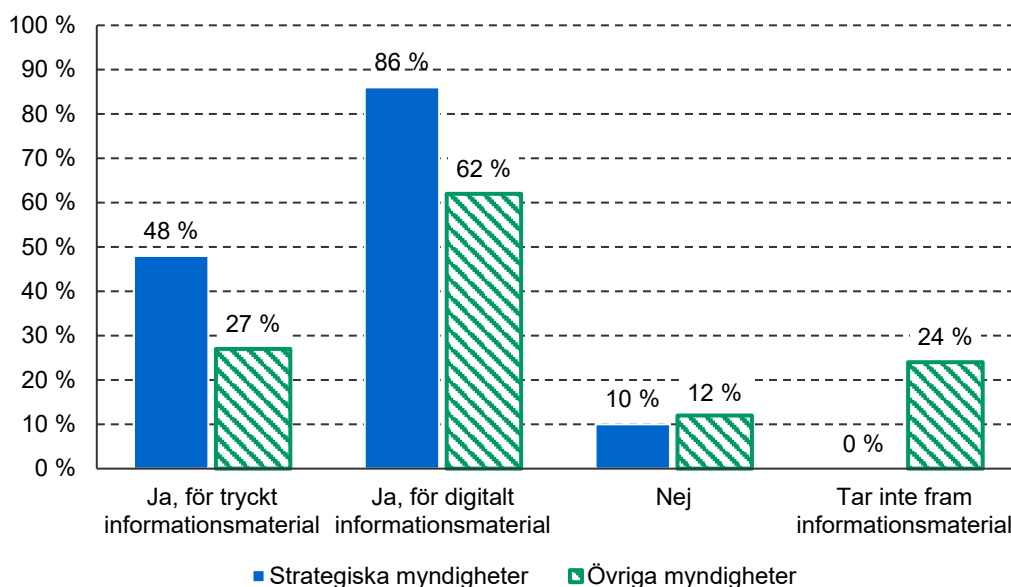
Tillgänglig samhällsinformation

En majoritet har rutiner eller arbetssätt för att tillgängliggöra informationsmaterial i alternativa format

Ungefär 63 procent av samtliga myndigheter har rutiner eller arbetssätt för att tillgängliggöra informationsmaterial i alternativa format. Totalt 12 procent av samtliga myndigheterna har svarat nej på frågan. (se bilaga, tabell 20).

Strategiska myndigheter har i större utsträckning än övriga myndigheter tillgång till rutiner och arbetssätt för att kontrollera tillgängligheten både vad gäller tryckt och digitalt informationsmaterial. 48 procent av de strategiska myndigheterna och 27 procent av övriga myndigheter har rutiner och arbetssätt för tryckt informationsmaterial. När det gäller digitalt informationsmaterial är det 86 procent av de strategiska myndigheterna som har rutiner och arbetssätt, jämfört med 62 procent hos övriga myndigheter. Runt en tiondel av strategimyndigheterna och övriga myndigheter har svarat nej på frågan

Figur 10. Andel strategiska myndigheter respektive övriga myndigheter som har rutiner och arbetssätt för att kontrollera tillgängligheten i informationsmaterial.



I myndigheternas svar lyfter några myndigheter att de arbetar med kompetenshöjning hos medarbetare i syfte att öka tillgängligheten i digitalt och tryckt material. Flera myndigheter hänvisar till standarden WCAG och framhåller att de bland annat erbjuder lättläst text, talad text eller textade filmer på webbplatsen. Några myndigheter skriver:

”Vi försöker tillgänglighetsanpassa allt vårt material.
Tryckt - kontraster i färger, storlekar i text.
Digitalt - WCAG för webbplats och övriga digitala tjänster.
Rörlig bild - textning och syntolkning.”

”Vi tar bara fram föreskrifter i tryckt format men de finns också digitalt och är då uppläsningbara och kan också användas med olika verktyg för tillgänglighet.”

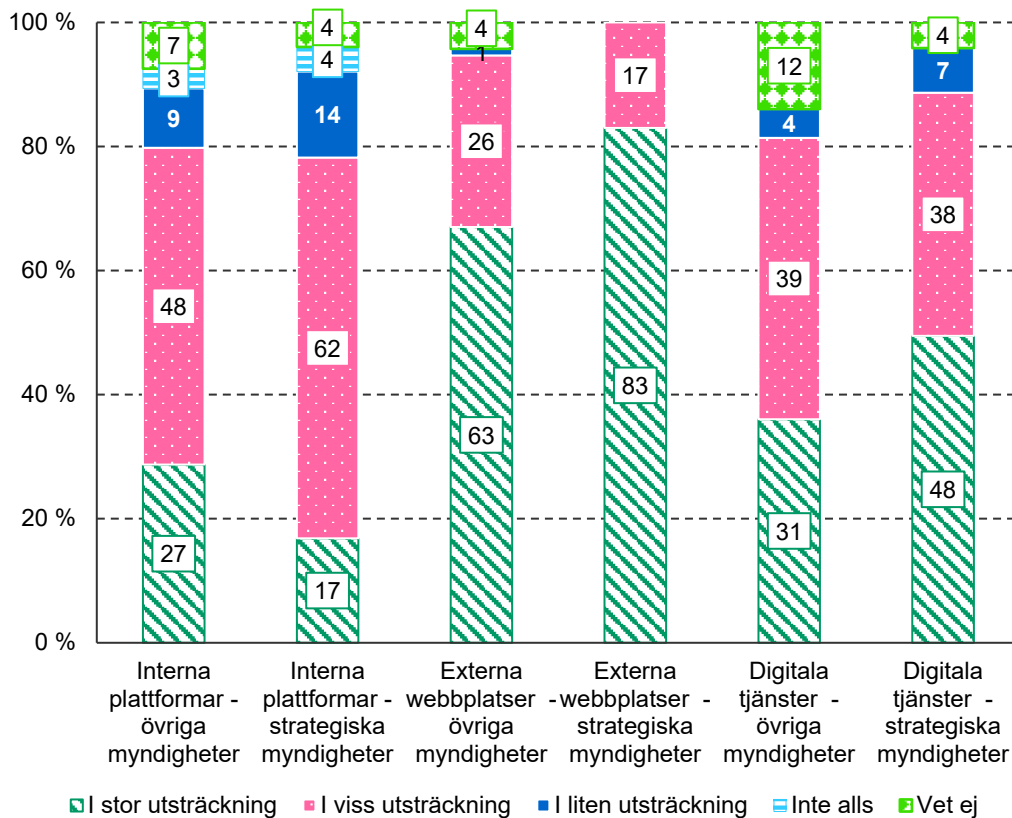
Det är även ett flertal myndigheter som framhåller att de i begränsad utsträckning tar fram tryckt informationsmaterial.

Tillgängliga digitala system och tjänster

Två femtedelar har i stor utsträckning tillgängliga digitala system och tjänster

Två femtedelar av myndigheterna har i stor utsträckning tillgängligt utformade digitala system och tjänster. Likaså är det knappt två femtedelar av myndigheterna som i viss utsträckning har tillgängligt utformade digitala system och tjänster, medan fem procent svarat i liten utsträckning. Motsvarande en procent av myndigheterna är osäkra på om de har rutiner för inventering av digitala system och tjänster, och åtta procent har svarat ej relevant på frågan (se bilaga, tabell 21).

Figur 11. Andel av strategiska och övriga myndigheter med tillgängliga digitala system och tjänster.



Strategiska myndigheter har i högre utsträckning tillgängligt utformade digitala system och tjänster jämfört med övriga myndigheter, med undantag för interna arbets- och kommunikationsplattformar.

Tillgängliga interna plattformar: När det gäller interna arbets- och kommunikationsplattformar är det 17 procent av de strategiska myndigheterna som svarar att dessa i stor utsträckning är tillgängliga. Motsvarande siffra för övriga myndigheter är 27 procent. Tre femtedelar, 62 procent, av strategiska

myndigheter uppger att de i viss utsträckning har tillgängliga interna arbets- och kommunikationsplattformar, jämfört med 48 procent hos övriga myndigheter. Totalt 14 procent av de strategiska myndigheterna svarar att de i liten utsträckning har tillgängliga interna arbets- och kommunikationsplattformar, medan fyra procent svarat inte alls. Bland övriga myndigheter är det nio procent som svarat i liten utsträckning och tre procent inte alls.

Tillgängliga webbplatser: Fyra femtedelar av de strategiska myndigheterna har tillgängliga webbplatser. 83 procent svarar att de i stor utsträckning har tillgängliga webbplatser, medan 17 procent svarar i viss utsträckning. Hos övriga myndigheter är motsvarande siffror 63 procent respektive 26 procent. Ingen strategisk myndighet rapporterar att de i låg utsträckning eller inte alls har tillgängliga webbplatser. Däremot är det en procent bland övriga myndigheter som rapporterar att de i liten utsträckning har tillgängliga webbplatser medan fyra procent svarar vet ej.

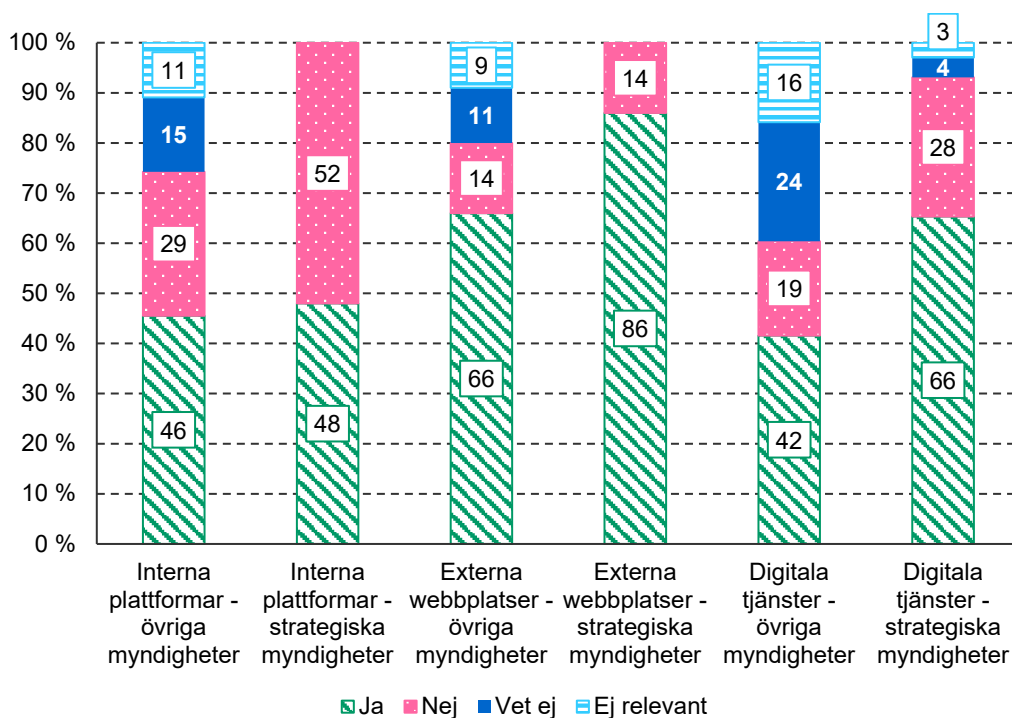
Tillgängliga digitala tjänster: Nästan hälften av de strategiska myndigheterna, 48 procent, svarar att de i stor utsträckning har tillgängliga digitala tjänster. Motsvarande siffra för övriga myndigheter är 31 procent som i hög utsträckning. 38 procent av de strategiska myndigheterna svarar att de i viss utsträckning har tillgängligt utformade digitala tjänster, jämfört med 40 procent hos övriga myndigheter. Motsvarande sju procent av de strategiska myndigheterna svarar att de i liten utsträckning har tillgängliga digitala tjänster, jämfört med fyra procent hos övriga myndigheter.

Hälften av myndigheterna har rutiner för att inventera brister hos digitala system och tjänster

Hälften av myndigheterna har rutiner för att inventera brister i tillgängligheten hos digitala system och tjänster (dvs. extern webbplats, interna plattformar och digitala tjänster). Dock svarar en femtedel att de saknar rutiner för att inventera brister i tillgängligheten i en eller flera typer av digitala system och tjänster. Motsvarande 17 procent har svarat att de inte vet om de har rutiner, medan 12 procent svarat ej relevant för ett eller flera av alternativen.

När det gäller skillnaderna mellan strategiska myndigheter och övriga myndigheter så varierar resultatet. Strategiska myndigheter är generellt sett bättre på att ha rutiner för att inventera brister i tillgängligheten, men där andelen som saknar rutiner samtidigt är större för strategiska myndigheter än för övriga. Detta kan bero på att en större andel bland övriga myndigheter har svarat vet ej eller ej relevant för frågan (se bilaga, tabell 22).

Figur 12. Andel av strategiska och övriga myndigheter med rutiner för inventering av tillgänglighet hos digitala system och tjänster.



Tillgängliga interna plattformar: När det gäller interna arbets- och kommunikationsplattformar är det 48 procent av de strategiska myndigheterna som svarat att de har rutiner för att inventera brister i tillgängligheten. Motsvarande siffra för övriga myndigheter är 46 procent. 52 procent av de strategiska myndigheterna svarar att de saknar rutiner för att inventera brister i tillgängligheten för interna plattformar, medan det för övriga myndigheter är 28 procent. Bland övriga myndigheter är det 15 procent som svarat vet ej på frågan och 11 procent har svarat ej relevant.

Tillgängliga webbplatser: Drygt fyra femtedelar, 86 procent, av de strategiska myndigheterna har rutiner för att kontrollera tillgängligheten på sin externa webbplats. Hos övriga myndigheter är motsvarande 66 procent. För både strategiska myndigheter och övriga myndigheter har 14 procent svarat nej på frågan om rutiner finns för att kontrollera tillgänglighet hos externa webbplatser. 11 procent av övriga myndigheter har svarat vet ej och 9 procent har svarat ej relevant.

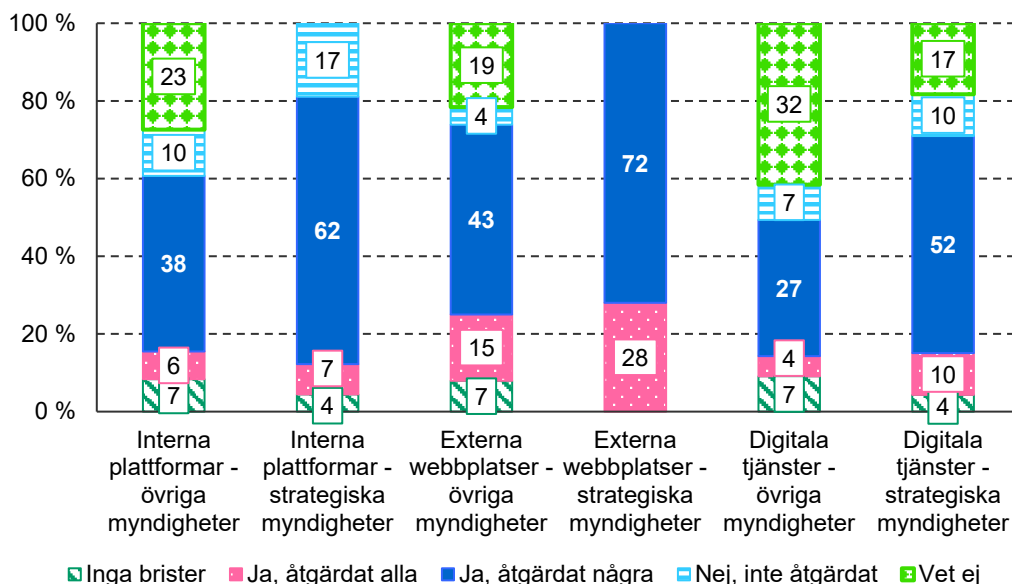
Tillgängliga digitala tjänster: Tre fjärdedelar av de strategiska myndigheterna, 66 procent, svarar att de har rutiner för att kontrollera tillgängligheten hos sina digitala tjänster. Bland övriga myndigheter är det 42 procent som svarat att de har rutiner. 28 procent av de strategiska myndigheterna har svarat att de saknar rutiner för att kontrollera tillgängligheten hos sina digitala tjänster, medan motsvarande siffra för övriga myndigheter är 19 procent. 4 procent av de strategiska

myndigheterna har svarat vet ej på frågan, jämfört med 24 procent hos övriga myndigheter. 3 procent bland de strategiska myndigheterna har svarat ej relevant, medan 16 procent av övriga myndigheter har svarat ej relevant.

Få myndigheter har åtgärdat alla brister i tillgängligheten i digitala system och tjänster

Det är få myndigheter som uppger att de helt saknar brister i tillgängligheten i sina digitala system och tjänster. Endast sju procent av myndigheterna svarar att de saknar brister i tillgängligheten, medan nio procent svarar att de åtgärdat alla brister. Knappt två femtedelar har åtgärdat några brister. Sju procent av myndigheterna har svarat nej på frågan och en fjärdedel svarar vet ej (se bilaga, tabell 23).

Figur 13. Andel strategiska och övriga myndigheter som åtgärdat identifierade brister i tillgängligheten i digitala system och tjänster.



Interna plattformar: Knappt fyra procent av de strategiska myndigheterna svarar att de inte har några brister i tillgänglighet hos sina interna arbets- och kommunikationsplattformar, motsvarande siffra för övriga myndigheter är sju procent. Däremot är det sju procent av de strategiska myndigheterna som åtgärdat alla brister i tillgängligheten, jämfört med sex procent hos övriga myndigheter. Drygt tre femtedelar, 62 procent, av de strategiska myndigheterna har åtgärdat några av de brister som identifierats hos interna plattformar, medan motsvarande siffra för övriga myndigheter är 38 procent. 17 procent bland de strategiska myndigheterna, respektive tio procent bland övriga myndigheter har svarat att de inte åtgärdat några identifierade brister. Tio procent bland de strategiska myndigheterna respektive 16 procent bland övriga myndigheter har svarat ej relevant.

Externa webbplatsen: Ingen av de strategiska myndigheterna svarar att den externa webbplatsen inte har några brister i tillgänglighet, motsvarande siffra för övriga myndigheter är sju procent. Motsvarande 28 procent av de strategiska myndigheterna har åtgärdat alla brister i tillgängligheten hos den externa webbplatsen, jämfört med 15 procent hos övriga myndigheter. Drygt 72 procent av de strategiska myndigheterna har åtgärdat några av de brister som identifierats hos externa webbplatser, medan motsvarande siffra för övriga myndigheter är 43 procent. Fyra procent bland övriga myndigheter svarar att de inte har åtgärdat identifierade brister och elva procent av de övriga myndigheterna svarar ej relevant på frågan.

Digitala tjänster: Knappt fyra procent av de strategiska myndigheterna har svarat att de saknar brister i tillgängligheten hos digitala tjänster. Motsvarande siffra för övriga myndigheter är sju procent. Det är tio procent av de strategiska myndigheterna som åtgärdat alla brister i tillgängligheten för digitala tjänster, jämfört med fyra procent hos övriga myndigheter. Drygt hälften, 52 procent, av de strategiska myndigheterna har åtgärdat några av de brister som identifierats hos interna plattformar, medan motsvarande siffra för övriga myndigheter är 27 procent. Tio procent bland de strategiska myndigheterna, respektive sju procent bland övriga myndigheter, har svarat att de inte åtgärdat några identifierade brister. 17 procent av de strategiska myndigheterna och 32 procent bland övriga myndigheter svarar vet ej på frågan. Likaså har sju procent av de strategiska myndigheterna respektive 22 procent bland övriga myndigheter svarat ej relevant.

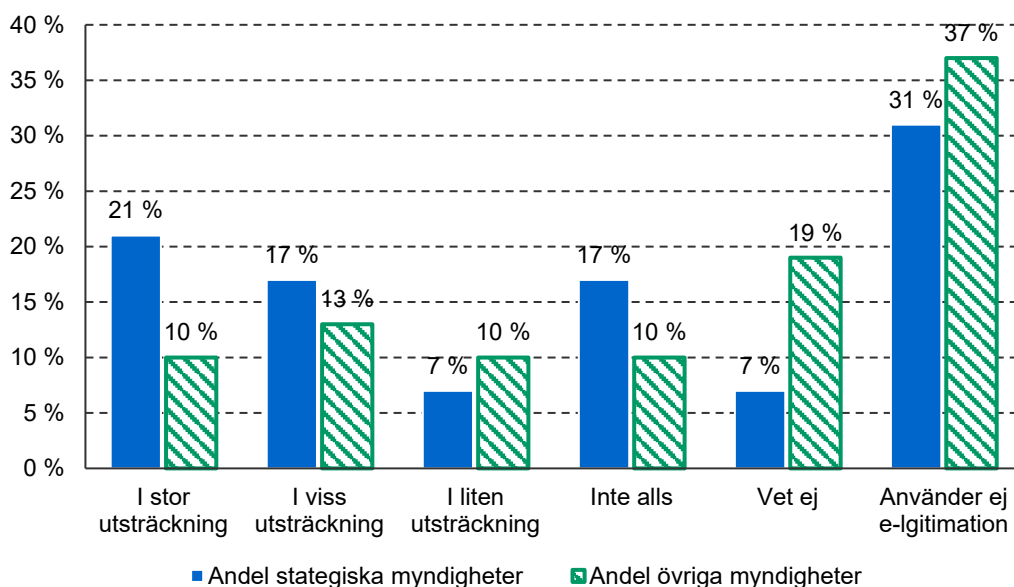
E-legitimation och tillgänglighet

En tiondel av myndigheterna erbjuder alternativa former för personlig identifiering för myndighetens e-tjänster

Av de myndigheter som använder sig av e-legitimation är det drygt en femtedel, 21 procent, bland strategiska myndigheter och en tiondel bland övriga myndigheter som i stor utsträckning erbjuder alternativa former för personlig identifiering. 17 procent av strategiska myndigheter och 13 procent bland övriga myndigheter svarar att de i viss utsträckning erbjuder detta.

Det är sju procent bland strategiska myndigheter och tio procent hos övriga myndigheter som svarar att de i liten utsträckning erbjuder alternativa former för personlig identifiering. Det är 17 procent av de strategiska myndigheterna som svarat att de inte kan erbjuda alternativa sätt för personlig identifiering, jämfört med sju procent hos övriga myndigheter. Det är 31 procent av de strategiska myndigheterna och 37 procent bland övriga myndigheter som inte använder sig av e-legitimation (se bilaga, tabell 24).

Figur 14. Antal strategiska och övriga myndigheter som har alternativa former för personlig identifiering vid användning av myndighetens e-tjänster.



Visa myndigheter framhåller att utöver BankID kan de även ha tillgång till Freja eID+, personlig inloggning, alternativt att personer kan kontakta dem via telefon eller använda sig av blanketter för att hantera ärenden. En myndighet skriver:

”Vi vänder nog på resonemanget, e-legitimation är ett alternativ för personlig identifiering.”

En myndighet framhåller att säkerhetsnivån i vissa fall begränsar möjligheten till att erbjuda alternativa sätt för personlig identifiering och förutsätter någon form av e-legitimation. En strategisk myndighet skriver:

”Det finns inte alternativ till e-leg i de tjänster som kräver det, men det går alltid lösa sitt ärende på annat analogt sätt. Endast tjänster där säker identifiering krävs har inloggning med e-leg.”

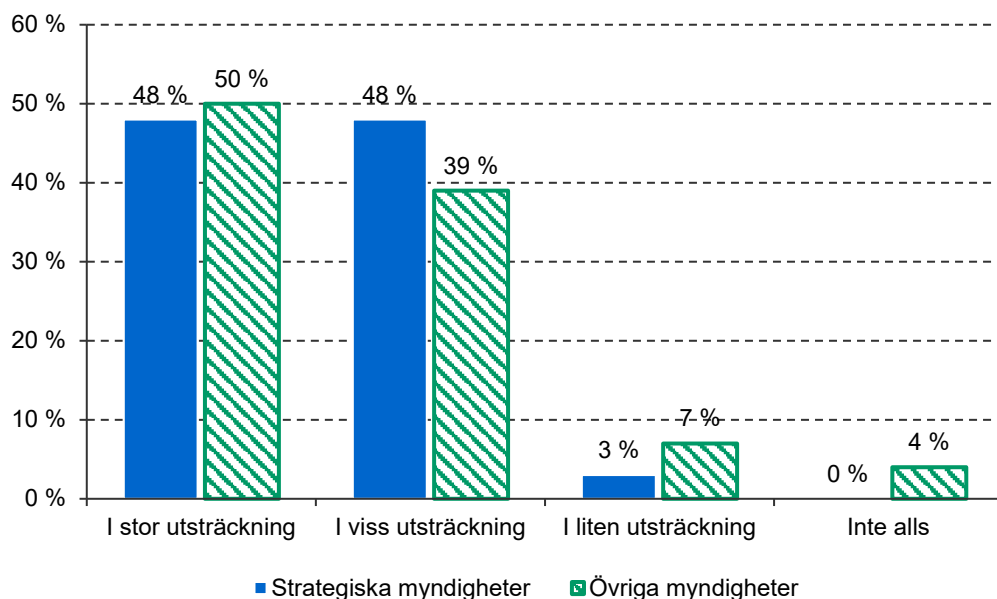
Tillgängliga externa arrangemang och konferenser

Nästan hälften av myndigheterna har i stor utsträckning tillgängliga externa arrangemang och konferenser

Det är 48 procent hos strategiska myndigheter och 50 procent hos övriga myndigheter som uppger att de i stor utsträckning genomför tillgängliga externa arrangemang och konferenser. Likaså är det 48 procent av de strategiska myndigheterna och 39 procent hos övriga myndigheter svarar att de i viss utsträckning har tillgängliga arrangemang och konferenser.

Det är sju procent bland övriga myndigheter som svarat liten utsträckning, motsvarande siffra för de strategiska myndigheterna är tre procent. Endast fyra procent av de övriga myndigheterna svarar inte alls på frågan (se bilaga, tabell 25).

Figur 15. Andel strategiska och övriga myndigheter som har tillgängliga externa arrangemang och konferenser.



Av myndigheternas svar framgår att många ställer krav på tillgänglighet när de bokar eller upphandlar lokaler för externa arrangemang. Två myndigheter skriver:

”Oftast är både interna och externa arrangemang tillgänglighetsanpassade för rullstolar. Teleslingor för hörapparater förekommer. Vi använder ofta externa parter och kan ställa krav vid bokning.”

”I anmälningsslänken finns fråga om särskilda behov som vi tillgodoser. Vi väljer alltid tillgänglighetsanpassad lokal med hörslina samt mik.”

Vissa myndigheter använder sig av riktlinjer eller checklista som stöd i arbetet. En myndighet påpekar svårigheterna att genomföra ett tillgängligt arrangemang då kunskapen om vilka anpassningar som behövs kan variera hos arrangörer:

”Vi har tekniska hjälpmedel etc. Svårigheten är att uppmärksamma olika föreläsare/arrangör på om/att anpassning behövs.”

Några myndigheter skriver även att de ytterst sällan arrangerar externa arrangemang och konferenser.

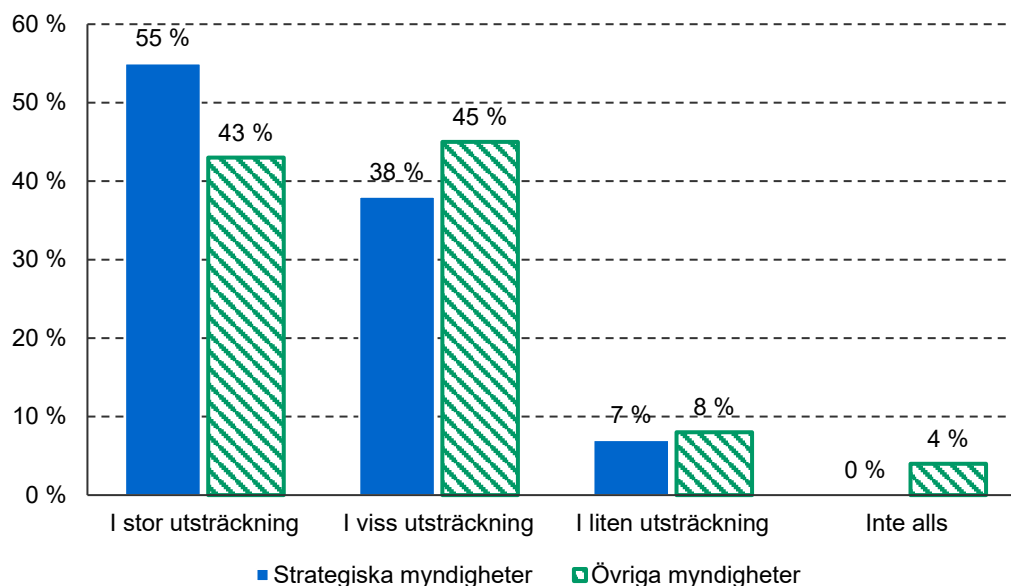
Löpande arbete för att förbättra tillgängligheten i befintliga lokaler

En övervägande del av myndigheterna arbetar med att förbättra tillgängligheten i sina verksamhetslokaler

Över hälften, 55 procent, av de strategiska myndigheterna svarar att de i stor utsträckning arbetar löpande med att förbättra tillgängligheten i verksamhetslokaler, jämfört med 43 procent för övriga myndigheter. Bland de strategiska myndigheterna svarar 38 procent att de i viss utsträckning arbetar med detta löpande medan motsvarande siffra för övriga myndigheter är 45 procent.

Åtta procent bland övriga myndigheter, respektive sju procent bland strategiska myndigheter, gör detta i liten utsträckning. Endast fyra procent bland övriga myndigheter svarar ”inte alls” på frågan (se bilaga, tabell 26).

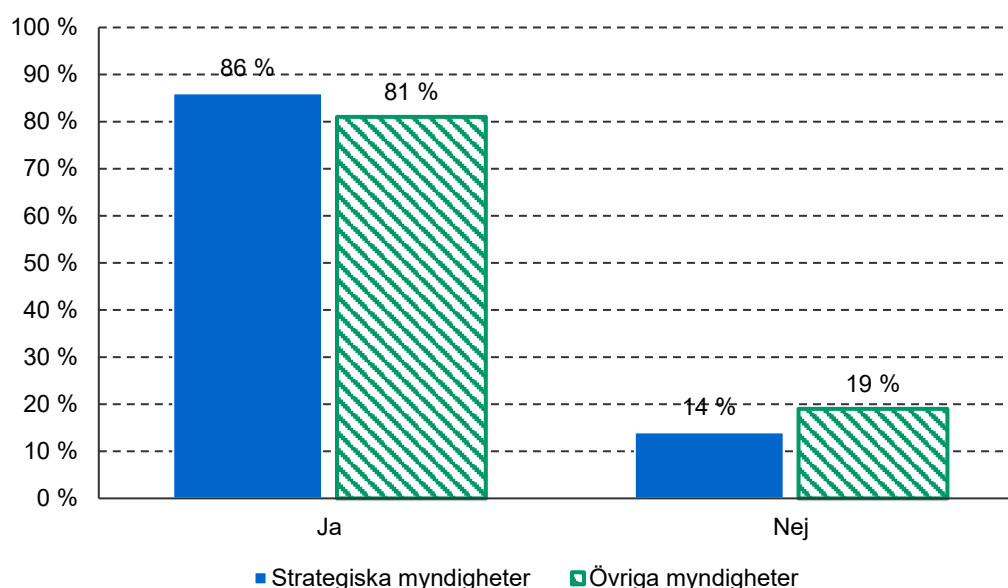
Figur 16. Andel strategiska och övriga myndigheter som arbetar löpande med att förbättra tillgängligheten i de lokaler där myndigheter bedriver verksamhet.



Fyra femtedelar av strategiska samt övriga myndigheter har rutiner för att inventera brister i verksamhetslokaler

86 procent av strategiska myndigheter och 81 procent bland övriga myndigheter har rutiner för att inventera brister i tillgängligheten i sina verksamhetslokaler. Det är 19 procent bland övriga myndigheter och 14 procent bland de strategiska myndigheterna som svarat att de inte har detta (se bilaga, tabell 27).

Figur 17. Andel strategiska och övriga myndigheter som har, respektive inte har rutiner för att inventera brister i tillgängligheten i verksamhetslokaler



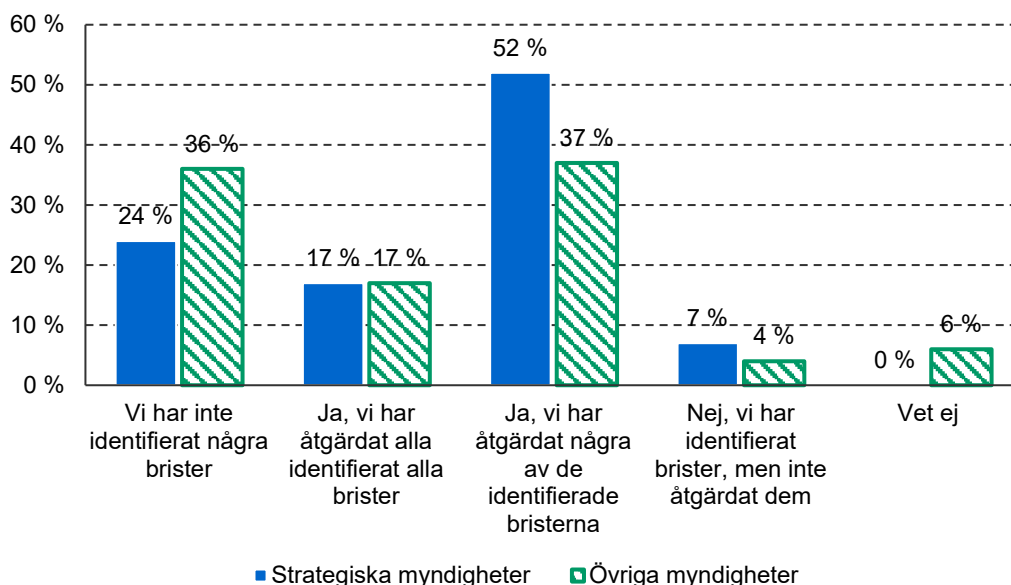
En femtedel av myndigheterna har åtgärdat alla brister i myndighetens arbetslokaler under året

Det är 36 procent av övriga myndigheter, respektive 24 procent strategiska myndigheter, som uppger att de inte identifierat några brister i tillgängligheten i myndighetens arbetslokaler.

Nästan en femtedel, 17 procent, av både strategiska och övriga myndigheter har åtgärdat alla brister i tillgängligheten under året. Motsvarande 52 procent av de strategiska myndigheterna har åtgärdat några av de identifierade bristerna, jämfört med 37 procent hos övriga myndigheter.

Totalt sju procent bland strategiska myndigheter och fyra procent bland övriga myndigheter uppger att de inte åtgärdat identifierade brister ännu. Sex procent bland övriga myndigheter svarar vet ej på frågan (se bilaga, tabell 28).

Figur 18. Andel strategiska och övriga myndigheter som åtgärdat brister i tillgängligheten i myndighetens arbetslokaler de senaste tolv månaderna

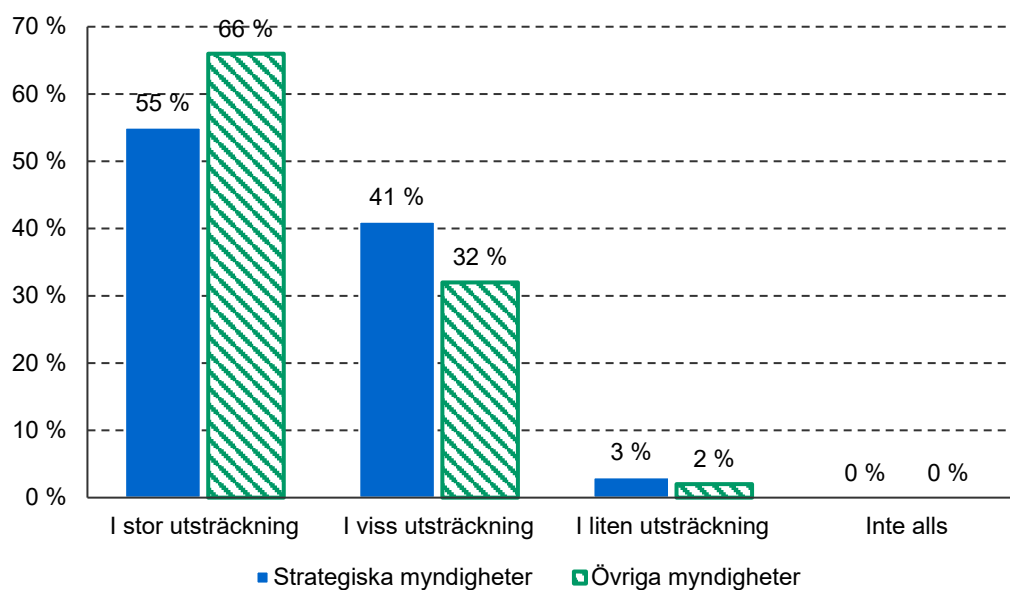


Över hälften av myndigheterna har i stor utsträckning tillgängliga lokaler

66 procent bland övriga myndigheter och 55 procent av de strategiska myndigheterna uppger att de i stor utsträckning har tillgängliga lokaler för personer med funktionsnedsättning. Likaså har 41 procent av de strategiska myndigheterna svarat att de i viss utsträckning har tillgängliga lokaler, jämfört med 32 procent hos övriga myndigheter.

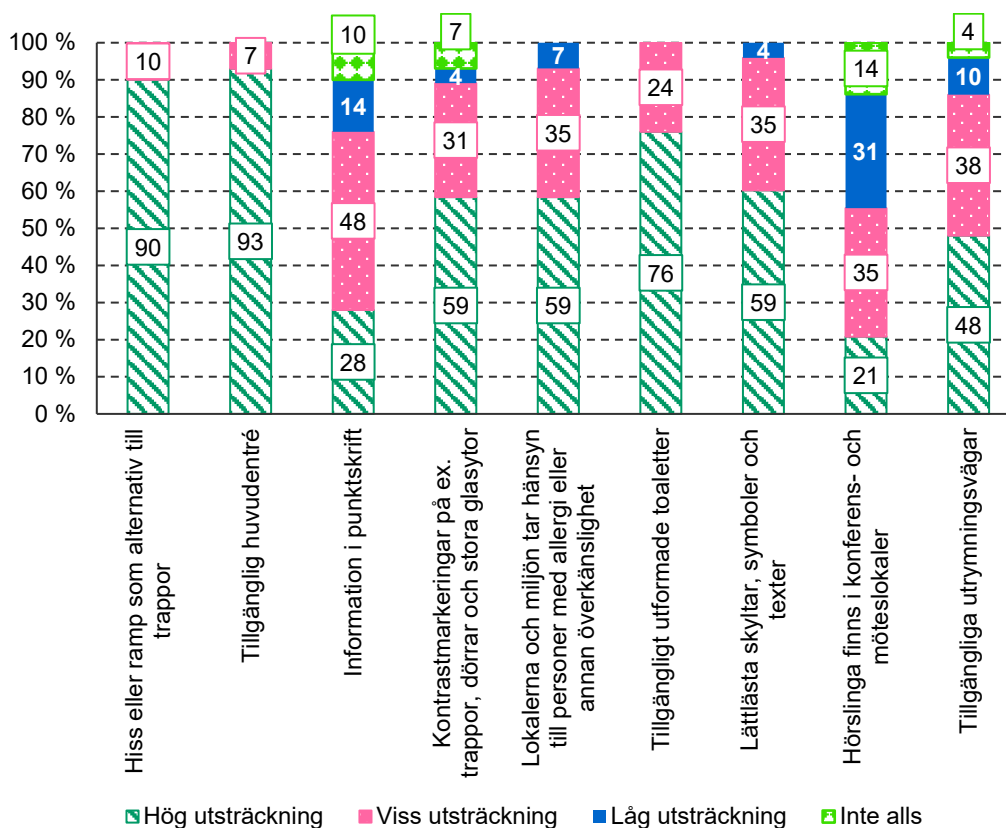
Endast tre procent hos strategiska myndigheter och två procent hos övriga myndigheter har svarat att de i liten utsträckning har tillgängliga lokaler (se bilaga, tabell 29).

Figur 19. Andel strategiska och övriga myndigheter som har tillgängliga lokaler.



I enkäten bad MFD myndigheterna att uppskatta i vilken utsträckning de har tillgång till olika typer av tillgänglighetsanpassningar i sina samlingslokaler. Många av myndigheterna uppger att de i stor utsträckning har hiss och ramp, tillgänglig huvudentré och tillgängliga toaletter. Däremot är det mindre vanligt med hörslina och information i punktskrift. Några aktörer har även svarat ej relevant för vissa av svarsalternativen (se bilaga, tabell 30).

Figur 20. Olika typer av tillgänglighetsanpassningar i lokaler hos strategiska myndigheter.



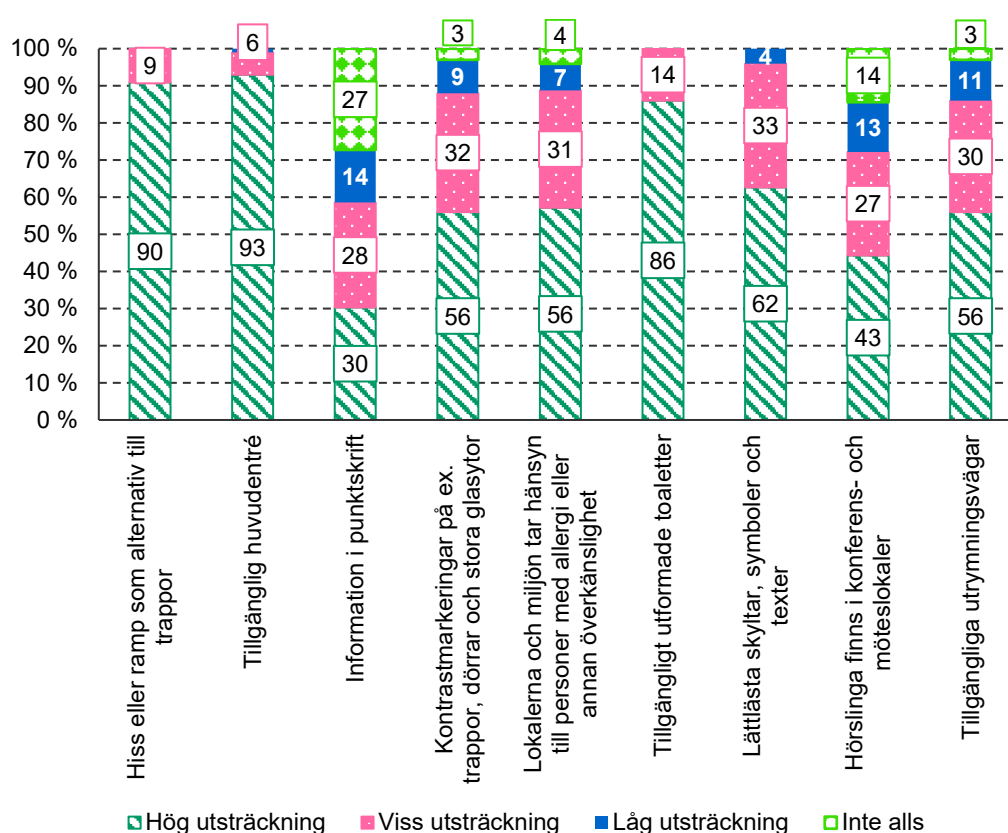
Hiss och ramp: Nio av tio myndigheter, både bland de strategiska och bland övriga, uppger att de i stor utsträckning har tillgång till hiss och ramp i sina lokaler. Cirka en av tio myndigheter svarar att de i viss utsträckning kan erbjuda detta.

Tillgängliga entréer: Drygt nio av tio, 93 procent, av både strategiska och övriga myndigheter, uppger att de i stor utsträckning har tillgängliga huvudentréer så att personer med rörelsenedsättning kan ta sig till och genom huvudentrén. Sju procent av de strategiska och sex procent bland övriga myndigheter svarar att de i viss utsträckning har tillgängliga entréer. Drygt en procent bland övriga myndigheter svarar att de i liten utsträckning har detta.

Information i punktskrift: Knappt tre av tio myndigheter, 28 procent bland strategiska myndigheter och 31 procent bland övriga myndigheter, svarar att de i hög utsträckning har text med punktskrift för skyltar och andra viktiga funktioner vid entré, i hissar och trappor. 48 procent bland strategiska myndigheterna svarar att de i viss utsträckning har text med punktskrift, jämfört med 28 procent hos övriga myndigheter. Motsvarande 14 procent bland både strategiska och övriga myndigheter svarar att de i liten utsträckning har tillgång till punktskrift. Tio procent bland strategiska myndigheter och 27 procent bland övriga myndigheter svarar att de inte alls har skyltar eller andra viktiga funktioner med punktskrift.

Kontrastmarkeringar: Knappt tre femtedelar, 59 procent av de strategiska myndigheterna och 56 procent bland övriga myndigheter, svarar att de i hög utsträckning har kontrastmarkeringar för exempelvis trappor, dörrar, stora glasytor, och andra viktiga funktioner som till exempel ringklockor och dörröppnare. Totalt 31 procent av de strategiska myndigheterna och 32 procent av övriga myndigheter svarar att de i viss utsträckning använder sig av kontrastmarkeringar. Fyra procent av de strategiska myndigheterna svarar att de i liten utsträckning använder sig av kontrastmarkeringar, jämfört med nio procent hos övriga myndigheter. Sju procent av de strategiska myndigheterna har svarat inte alls. Motsvarande siffra för övriga myndigheter är tre procent.

Figur 21. Olika typer av tillgänglighetsanpassningar i lokaler hos övriga myndigheter



Hänsyn till allergier och överkänslighet: Knappt tre femtedelar, 59 procent av de strategiska myndigheterna och 56 procent bland övriga myndigheter, svarar att de i hög utsträckning har utformat lokalerna och miljön så att de inte orsakar besvär för personer med allergi eller annan överkänslighet. Totalt 35 procent av de strategiska myndigheterna och 31 procent av övriga myndigheter svarar att de i viss utsträckning anpassat lokalerna för personer med allergi eller annan överkänslighet. Sju procent av de strategiska och övriga myndigheterna svarar att de i liten utsträckning utformat lokalerna och för personer med allergi eller annan

överkänslighet. Fyra procent hos övriga myndigheter har svarat inte alls. Två procent av övriga myndigheter svarar ej relevant på frågan.

Tillgängliga toaletter: 76 procent av de strategiska myndigheterna och 86 procent av övriga myndigheter svarar att de i hög utsträckning har tillgängligt utformade toaletter som fungerar för personer med rörelsenedsättning. Totalt 24 procent bland strategiska myndigheter svarar att de i viss utsträckning har tillgängligt utformade toaletter, jämfört med 14 procent bland övriga myndigheter. En procent bland övriga myndigheter svarar att den i låg utsträckning har tillgängligt utformade toaletter.

Lättbegriplig information och skyltar: 59 procent av de strategiska myndigheterna och 62 procent av övriga myndigheter svarar att de i hög utsträckning har tillgängligt utformade skyltar, symboler och texter i lokalerna på lättläst språk. Motsvarande en tredjedel, 35 procent av de strategiska och 33 procent bland övriga myndigheter, svarar att de i viss utsträckning har tillgängligt utformade skyltar, symboler och texter. Fyra procent hos både de strategiska myndigheterna och övriga myndigheter har svarat att de i liten utsträckning har tillgängligt utformade skyltar, symboler och texter. Fyra procent av de strategiska myndigheterna svarar ej relevant på frågan.

Tillgång till hörselslinga: En femtedel, 21 procent av de strategiska myndigheterna har i stor utsträckning tillgång till hörselslinga i konferens och möteslokaler. Motsvarande siffra för övriga myndigheter är 43 procent. 45 procent av strategiska myndigheter och 27 procent av övriga myndigheter uppger att de i viss utsträckning har tillgång till hörselslinga. Totalt 31 procent av de strategiska myndigheterna svarar att de i liten utsträckning har tillgång till hörselslinga, jämfört med 13 procent hos övriga myndigheter. 14 procent av strategiska och övriga myndigheter har svarat inte alls på frågan. Fyra procent hos övriga myndigheter har svarat ej relevant på frågan.

Tillgängliga utrymningsvägar: Drygt hälften, 48 procent av de strategiska och 56 procent bland övriga myndigheter, svarar att de har utrymningsvägar som är tillgängliga för alla, oavsett funktionsförmåga. 38 procent av de strategiska myndigheterna svarar att de i viss utsträckning har tillgängliga utrymningsvägar, jämfört med 30 procent bland övriga myndigheter. 10 procent av de strategiska myndigheterna och 11 procent bland övriga myndigheter svarar att de i låg utsträckning har tillgängliga utrymningsvägar. Det är fyra procent bland de strategiska myndigheterna och tre procent bland övriga myndigheter som inte alls har tillgängliga utrymningsvägar.

I myndigheternas svar framgår att tillgängligheten i myndigheternas lokaler ofta varierar för olika byggnader och kontor. Vissa myndigheter upplever svårigheter att tillgänglighetsanpassa alla delar av lokalerna i de fall de har verksamhet eller kontor i kulturhistoriskt värdefulla byggnader. Några myndigheter framhåller att

tillgängligheten i offentliga utrymmen har prioriterats medan att det i personalutrymmena fortsatt finns åtgärder att genomföra. En myndighet skriver:

”Myndighetens hus har flera våningar. Vid utrymningslarm är som alltid hissarna inte tillgängliga av säkerhetsskäl. Kan man inte ta sig ned via trappor krävs kollege- eller räddningstjänstassistans.”

Vissa tillgänglighetsanpassningar upplevs som svårare att tillgodose fullt ut än andra utifrån hur verksamheten är utformad. En myndighet skriver:

”Aktivitetsbaserad arbetsplats begränsar möjligheten till avskärmad miljö för allergiker mot tex. pälsdjur och dofter. Dock eftersträvas god lokalvård för motverkan av tex. damm och kvalster.”

Sammanfattande analys och diskussion

I rapporten har vi jämfört resultaten för strategiska myndigheter och övriga myndigheter. Inom de flesta, men inte alla, områden har de strategiska myndigheterna bättre resultat än övriga myndigheter. Samtliga statliga myndigheter har visserligen ett ansvar att arbeta med funktionshindersfrågor i hela sin verksamhet, men utifrån resultaten verkar det som att strategiuppdraget ger en extra tydlighet och styrning, och även ett ökat ansvarstagande. Samtidigt kan man också konstatera att det finns strategiska myndigheter som inom några områden uppger att de arbetar i låg utsträckning eller inte alls med vissa frågor.

Två femtedelar av myndigheterna har genomfört någon typ av kunskapshöjande insatser under 2023. De flesta har genomfört detta för sina medarbetare utan chefspositioner, men även chefer i ledning eller på annan nivå har fått ta del av kompetensutveckling inom området. Strategimyndigheter har genomfört kunskapshöjande insatser för både medarbetare och myndigheternas ledningar i högre grad än övriga myndigheter. En femtedel av dessa har dock inte genomfört några kunskapshöjande insatser alls.

Det är mycket positivt att så många som 8 av 10 myndigheter har målsättningar för funktionshindersfrågor i någon typ av styrande dokument. Andelen som varken har målsättningar i en strategi eller andra styrande dokument har sjunkit något jämfört med 2022. De flesta, tre fjärdedelar, integrerar målsättningar i andra styrdokument. En femtedel har en särskild strategi, plan eller program med målsättningar för funktionshindersfrågorna. En knapp tredjedel av myndigheterna har varken målsättningar i en strategi eller andra styrande dokument som systematiserar arbetet med funktionshindersfrågorna i myndigheten. Detta är en liten förbättring jämfört med 2022.

Bland de strategiska myndigheterna är det hälften som har en särskild strategi, plan, eller program med målsättningar för att systematisera arbetet med funktionshindersfrågor. Tre fjärdedelar har även perspektivet integrerat i andra styrdokument. 10 procent av de strategiska myndigheterna saknar dock sådana målsättningar i separata planer och program, och har det inte heller integrerat i något annat dokument.

Majoriteten följer upp sina målsättningar för funktionshindersarbetet. Av de myndigheter som har målsättningar för sitt funktionshindersarbete i någon typ av dokument, är det 86 procent som följer upp sina målsättningar. De statliga strategimyndigheterna följer i något högre grad upp sina målsättningar. Det är 92 procent som gör detta.

Många integrerar funktionshinderperspektivet i andra områden. Det är vanligast att funktionshinderperspektivet ingår i myndigheternas arbete med information och kommunikation. Därefter följer arbetet med antidiskriminering,

jämställdhet, mångfald och lokalförsörjning och Agenda 2030. Barnrättsarbetet är ett område som mer än hälften av myndigheterna beskrivit som ej relevant i sin verksamhet. Däremot är det något som de strategiska myndigheterna arbetar med i stor utsträckning.

En majoritet har fördelat ansvaret för funktionshindersperspektivet i sin organisation. Nästan nio av tio myndigheter har fördelat ansvaret för funktionshindersperspektivet i sin organisation. Detta är positivt eftersom det underlättar genomförande, ansvarstagande och samordning i organisationen, så att frågorna inte faller mellan stolarna.

Nära hälften har fördelat ansvaret till någon eller några tjänstepersoner med ett övergripande ansvar för arbetet med funktionshindersfrågor och hälften har ansvaret integrerat i linjearbetet eller respektive chefslinje. Var tionde myndighet har både utsedda tjänstepersoner med ansvar för arbetet, och har samtidigt ansvaret integrerat i linjearbetet eller respektive chefslinje.

Det är fler strategiska myndigheter som har fördelat ansvaret för funktionshindersperspektivet internt. 76 procent har någon eller några tjänstepersoner med ett övergripande ansvar för arbetet med funktionshindersfrågor, och 34 procent har ansvaret integrerat i linjearbetet eller respektive chefslinje. Det är därmed 13 procent som har både utsedda tjänstepersoner med ett övergripande ansvar för arbetet och samtidigt har ansvaret integrerat i linjearbetet eller respektive chefslinje

Få myndigheter håller årliga samråd med funktionshindersrörelsen. Det är drygt var tionde myndighet som genomför ett centralt samråd med funktionshindersorganisationer minst en gång per år och 75 procent genomför inget årligt samråd alls. 2022 var det 40 myndigheter som hade centralt samråd med funktionshindersrörelsen, men år 2023 har det stigit till 56 myndigheter.

De strategiska myndigheterna har i betydligt större utsträckning centrala samråd årligen, 79 procent har detta. 32 procent har även verksamhetsnära samråd. 21 procent av de strategiska myndigheterna har inte samråd alls.

Av de myndigheter som har centralt samråd följer en majoritet upp samrådet med funktionshindersorganisationerna. Detta är positivt för att samråden ska fylla sin funktion och fungera bra för alla parter. De strategiska myndigheterna följer i något högre utsträckning upp sina samråd med funktionshindersrörelsen.

Samråden syftar till flera olika saker, vanligast är att inhämta synpunkter på verksamhetsutveckling. Andra vanligt förekommande syften är att identifiera brister, eller att informera. Många tydliggör att även funktionshindersorganisationerna lyfter frågor på dagordningen och att

systematisk omvärldsbevakning, att få fördjupad kunskap om levnadsvillkor och att samverka med funktionshindersrörelsen är viktigt.

Bland de strategiska myndigheterna är det en högre andel som uppger att de informerar på sina samråd, följt av syften som att inhämta synpunkter på verksamhetsutveckling och identifiera brister bland annat.

Få myndigheter har dialoger eller fokusgrupper där de riktar sig till enskilda med funktionsnedsättningar, t.ex. för att få kunskap och synpunkter. Det är endast en femtedel som gör detta i hög eller viss utsträckning. Drygt en femtedel gör det i liten utsträckning och knappt tre femtedelar gör det inte alls. Detta kan delvis bero på att flera myndigheter inte har uppdrag gentemot enskilda medborgare, och därmed inte ser behov av att föra dialog med enskilda personer. Bland de strategiska myndigheterna är det fler som gör detta. Det är nästan hälften som gör det i antingen stor eller viss utsträckning.

Bara en av fyra myndigheter ställer krav på tillgänglighet i upphandling i alla eller de flesta fall när så är relevant. Det är en tredjedel som gör det i någon eller några upphandlingar. Drygt en av tio ställer inte några tillgänglighetskrav alls, och en av tio vet inte om sådana krav har ställts i upphandlingen. Av myndigheterna är det en femtedel som inte har genomfört någon upphandling under 2023. De som är strategiska myndigheterna ställer krav på tillgänglighet i upphandling i högre grad än övriga myndigheter. Detta är ett viktigt utvecklingsområde för myndigheterna så att de skattemedel som används i upphandlingarna går till universellt utformade produkter, tjänster, eller varor som kan användas av alla, oavsett funktionsförmåga.

Sju av tio utvärderar upphandlade produkter och tjänster om än i varierande utsträckning. En tredjedel av myndigheterna följer i stor utsträckning upp om upphandlade produkter eller tjänster följer de tillgänglighetskrav som har ställts i deras upphandling. En tredjedel följer upp detta i viss utsträckning, och en tredjedel gör det i liten utsträckning, eller inte alls. Det är något fler bland de strategiska myndigheterna som i både stor eller viss utsträckning följer upp ställda tillgänglighetskrav på produkter och tjänster.

En knapp fjärdedel tycker det är svårt att kontrollera om tillgänglighetskrav är uppfyllda vid leverans och fem procent tycker att det är mycket svårt. 27 procent tycker att det är lätt eller mycket lätt att kontrollera detta. Samtidigt vet inte två femtedelar om det är svårt eller lätt. En mindre del myndigheter köper in kompetensen externt. Strategimyndigheterna tycker i högre grad att det är svårt eller mycket svårt att kontrollera om upphandlade varor, tjänster eller produkter uppfyller ställda krav på tillgänglighet.

En tredjedel har rutiner eller arbetssätt för att kontrollera att upphandlade produkter och tjänster är tillgängliga. 34 procent har rutiner eller arbetssätt för att säkerställa att produkter eller tjänster som myndigheten upphandlar är

tillgängliga för olika målgrupper. Det är vanligare med efterkontroller än användartester. En dryg tredjedel gör inte efterkontroller eller användartester. Här är det också tre av tio som svarat att de inte känner till om deras myndighet gör detta. Av strategimyndigheterna har tre femtedelar som rutiner eller arbetssätt för att kontrollera upphandlade produkter eller tjänster. Vanligast är efterkontroller.

Många inkluderar tillgänglighet i sitt arbetsmiljöarbete. En majoritet myndigheter inkluderar tillgänglighet i sitt systematiska arbetsmiljöarbete, i antingen hög eller viss utsträckning. En tredjedel gör det i hög utsträckning, och drygt hälften, 57 procent, gör det i viss utsträckning. Sju procent gör det i liten utsträckning. Resultaten är i princip motsvarande som för 2022, med skillnaden att det då var 7 procent som svarade att de inte gjorde det alls, vilket är en förbättring i år. Strategimyndigheterna är något sämre på att i hög utsträckning inkludera tillgänglighet i sitt systematiska arbetsmiljöarbete.

Knappt hälften inkluderar diskriminering på grund av funktionsnedsättning i sina planer för aktiva åtgärder. En lika stor andel har inte detta i sina planer, och var tionde känner inte till om deras myndighet har det. Här är resultaten med de strategiska myndigheterna mycket överensstämmande.

Majoriteten vet var de kan få råd avseende individuella stöd. Det är 98 procent som känner till var de som arbetsgivare kan få råd och stöd när de behöver erbjuda individuella stöd och lösningar för arbetstagare med funktionsnedsättning. Samtliga strategiska myndigheter känner till var de kan få sådana råd och stöd.

Sex av tio har mycket tillgängliga rekryteringsprocesser, och jämfört med föregående undersökning 2022 är det något fler myndigheter som i stor utsträckning säkerställer att personer med funktionsnedsättning får lika möjligheter som andra att söka och konkurrera om tjänster. 2023 är denna andel 57 procent. 34 procent av myndigheterna gör detta i viss utsträckning och sex procent gör det i liten utsträckning. Det är bara ett fåtal myndigheter som svarar att de inte gör detta alls.

Det är något färre, hälften av de strategiska myndigheterna, som säkerställer tillgängliga rekryteringsprocesser i stor utsträckning. Två femtedelar gör det i viss utsträckning och en mindre del gör det i liten utsträckning.

Tillgången till individanpassade stöd och lösningar varierar beroende på typ av stöd. De strategiska myndigheterna kan i större utsträckning än övriga myndigheter erbjuda individuella stöd och lösningar. Motsvarande tre femtedelar av samtliga myndigheter kan erbjuda en eller fler individuella stöd och lösningar. Vanligast är tillgång till tolktjänst, information i alternativ text och alternativa kontaktvägar.

Positivt är att tre av fem myndigheter har rutiner för att skapa tillgängliga beslut. Generellt är det fler strategiska myndigheter som har rutiner för beslut än

övriga myndigheter. Likaså är det fler myndigheter som har rutiner för att skapa tillgängliga beslut 2023 jämfört med 2022. Det är mer vanligt förekommande att rutiner finns för att tillgängliggöra myndighetsärenden, snarare än individärenden. Arbetet med tillgänglighet hos beslut är ett kontinuerligt utvecklingsarbete där många myndigheter använder sig av mallar för beslut som stöd.

Strategiska myndigheter har i större utsträckning än övriga myndigheter rutiner och arbetsätt för att kontrollera tillgängligheten hos både tryckt och digitalt informationsmaterial. Det är mer vanligt förekommande att rutiner finns för digitalt informationsmaterial än tryckt. Orsaken till detta kan vara att ett flertal myndigheter i begränsad utsträckning tar fram tryckt informationsmaterial.

Två femtedelar av samtliga myndigheterna har i stor utsträckning tillgängliga digitala system och tjänster. Strategiska myndigheter har i högre utsträckning tillgängligt utformade digitala system och tjänster jämfört med övriga myndigheter, med undantag för interna arbets- och kommunikationsplattformar. Resultatet kan ha samband med att fokus för många har varit på att uppfylla lagkrav utifrån den europeiska standarden EN 301 549 och WCAG 2.1. Det syns dock en skillnad när det gäller arbetet med interna arbets- och kommunikationsplattformar jämfört med externa webbplatser och digitala tjänster.

Hälften av samtliga myndigheter har rutiner för att inventera brister hos digitala system och tjänster. Dock svarar en femtedel att de saknar rutiner för att inventera brister i tillgängligheten i en eller flera typer av digitala system och tjänster. Strategiska myndigheter är generellt sett bättre på att ha rutiner för att inventera brister i tillgängligheten än övriga myndigheter.

Det är få myndigheter som uppger att de helt saknar brister i tillgängligheten i sina digitala system och tjänster. Endast sju procent av samtliga myndigheter svarar att de saknar brister i tillgängligheten. Nio procent av samtliga myndigheter har svarat att de åtgärdat alla brister under året, medan knappt två femtedelar har åtgärdat några brister. Sju procent av samtliga myndigheter har svarat nej på frågan. Resultatet visar att de strategiska myndigheterna i högre utsträckning har ett mer regelbundet arbete med att identifiera och åtgärda identifierade brister än övriga myndigheter.

Det är relativt få myndigheter som kan erbjuda alternativa former för personlig identifiering digitalt. Av de myndigheter som använder sig av e-legitimation är det drygt en femtedel bland strategiska myndigheter och en tiondel bland övriga myndigheter som i stor utsträckning erbjuder alternativa former för personlig identifiering. Samtidigt visar resultatet att det är nästan en femtedel av de strategiska myndigheterna som svarat att de inte kan erbjuda alternativa sätt för personlig identifiering, jämfört med sju procent hos övriga myndigheter. Många myndigheter kan erbjuda digitala alternativ till BankID såsom Freja eID+ och personlig inloggning, alternativt att personer kan kontakta dem via telefon eller

använda sig av blanketter för att hantera ärenden. Ett flertal myndigheter uppger även att de inte använder sig av e-legitimation.

Nästan hälften av samtliga myndigheter har i stor utsträckning tillgängliga externa arrangemang och konferenser. Resultatet är i stort sett detsamma för strategiska och övriga myndigheter. Dock är det fler övriga myndigheter som uppger att de i liten utsträckning eller inte alls kan erbjuda tillgängliga externa arrangemang och konferenser, jämfört med de strategiska myndigheterna. Vissa myndigheter använder sig av riktlinjer eller checklista som stöd i arbetet. En myndighet påpekar svårigheterna att genomföra ett tillgängligt arrangemang då kunskapen om vilka anpassningar som behövs likaså varierar hos arrangörer och föreläsare.

Över hälften av de strategiska myndigheterna svarar att de i stor utsträckning arbetar med att förbättra tillgängligheten i verksamhetslokaler, jämfört med två femtedelar hos övriga myndigheter. Det är fyra procent bland övriga myndigheter som har svarat inte alls på frågan. Samtidigt svarar över fyra femtedelar av samtliga myndigheter att de har rutiner för att inventera brister i verksamhetslokaler. Det är något fler bland de övriga myndigheterna som svarat nej på frågan än de strategiska myndigheterna.

En femtedel av samtliga myndigheter har åtgärdat alla brister i myndighetens arbetslokaler under året. Likaså rapporterar 36 procent hos övriga myndigheter, respektive 24 procent bland strategiska myndigheter, att de inte identifierat några brister i tillgängligheten under året. Motsvarande hälften av de strategiska myndigheterna har åtgärdat några av de identifierade bristerna, jämfört med knappt två tredjedelar hos övriga myndigheter. Totalt sju procent bland strategiska myndigheter och fyra procent bland övriga myndigheter uppger att de inte åtgärdat identifierade brister ännu.

Fler övriga myndigheter rapporterar att de i stor utsträckning har tillgängliga lokaler jämfört med strategiska myndigheter. Över tre femtedelar av de övriga myndigheterna och över hälften av de strategiska myndigheterna uppger att de i stor utsträckning har tillgängliga lokaler för personer med funktionsnedsättning.

Många av myndigheterna uppger att de i stor utsträckning har vissa typer av tillgänglighetsanpassningar, såsom hiss och ramp, tillgänglig huvudentré och tillgänglighetsanpassade toaletter. Däremot är det mindre vanligt förekommande med hörslina och information i punktskrift. I myndigheternas svar framgår att tillgängligheten i myndigheternas lokaler ofta varierar för olika byggnader och kontor. Några myndigheter framhåller att tillgängligheten i offentliga utrymmen har prioriterats medan att det i personalutrymmena fortsatt finns åtgärder att genomföra.

Bilaga 1, enkät

MFD:s uppföljning av kommuner 2023

Genom att fylla i enkäten och skicka in era svar senast den 30 oktober 2023 deltar ni i Myndigheten för delaktighets årliga uppföljning av hur kommuner arbetar strategiskt med sitt uppdrag inom funktionshinderspolitiken. Uppdraget är att bidra till jämlikhet i levnadsvillkor och full delaktighet för personer med funktionsnedsättning. Ett strategiskt arbete innebär bland annat att förbättra tillgängligheten och att undanröja hinder för delaktighet för personer med funktionsnedsättning.

Enkäten berör både kommunens arbetsgivarperspektiv och verksamheten gentemot medborgarna.

När ni har svarat på enkäten får ni en sammanfattning som visar vad ni kan eller bör göra för att utveckla ert arbete i kommunen. Ni får också länkar till mfd.se där ni kan hitta stöd för att öka tillgänglighet och delaktighet, information om lagstiftning och funktionshinderpolitik. Glöm inte att spara en kopia av sammanfattningen innan ni avslutar enkäten.

Resultatet av uppföljningen kommer att finnas tillgängligt på MFD:s webbplats i början av 2024 och i myndighetens årliga redovisning till regeringen under våren 2024. Era svar är viktiga bidrag till vår uppföljning av funktionshinderspolitiken.

Om ni vill veta mer om uppföljningen är ni välkomna att kontakta oss på uppfoljning@mfd.se.

Så här svarar ni på enkäten

- De kommentarsfält som finns är frivilliga att använda.
- Ni kan pausa era svar på enkäten genom att trycka på knappen "Spara och fortsätt senare".
- Då får ni en ny länk som ska användas när ni fortsätter att fylla i enkäten.
- Det går att skicka vidare enkätlinken om ni är flera personer som ska svara på frågorna.
- Kom dock ihåg att det bara är en person åt gången som kan använda länken.
- När ni har svarat på alla frågor och kommit till sista sidan i enkäten klicka på "Sammanfattningssida".
- Sammanfattningssidan visar era svar och länkar med stöd för att arbeta vidare med frågorna.
- Spara ett eget dokument med era svar genom att klicka på ikonen på sammanfattningssidan och välja att skriva ut, spara som pdf eller skicka

vidare med epost. Använd dessa funktioner om ni t ex vill diarieföra era svar.

- Klicka på "Redigera svar" i sammanfattningen om ni vill ändra något svar. Ni kan redigera svaren fram till att ni klickar på "Spara och skicka undersökning". Nu kan ni inte öppna enkätlänken igen och ni kan inte göra några fler ändringar.

Kontaktperson

Ange gärna en kontaktperson. Vi meddelar kontaktpersonen när resultatet av uppföljningen är publicerat på MFD:s webbplats i början av 2024 samt kontaktar den vid eventuella frågor.

Myndigheten för delaktighet följer Dataskyddsförordningen (GDPR). Läs MFD:s personuppgiftspolicy på mfd.se.

1. Kontaktpersonens e-post

- E-post

Kunskapshöjande insatser om funktionshindersfrågor

Kunskapshöjande insatser om funktionshindersfrågor kan handla om exempelvis funktionshinderspolitik, mänskliga rättigheter och FN:s konvention om personer med funktionsnedsättning, eller lagar och regler om tillgänglighet och diskriminering. Det kan vara i form av utbildningar, seminarier, föreläsningar, konferenser eller andra kunskapsutvecklande åtgärder.

2. Har er organisation genomfört några kunskapshöjande insatser om funktionshindersfrågor de senaste tolv månaderna?

- Ja, för chefer på kommunledningsnivå
- Ja, för chefer på förvaltningsnivå
- Ja, för medarbetare
- Ja, för politiska nämnder
- Nej

Mål och styrning i funktionshindersarbetet

Vid genomförandet av funktionshinderspolitiken handlar det om att:

- säkerställa tillgängligheten och delaktigheten för flickor och pojkar, kvinnor och män med olika fysiska, psykiska och intellektuella funktionsnedsättningar,
- verka för jämställda och jämlika förutsättningar för alla oavsett funktionsförmåga,
- verka för alla barns lika möjligheter till utveckling och trygghet oavsett funktionsförmåga,

- skapa delaktighet för alla invånare oavsett ålder, könsidentitet, sexualitet, etnicitet eller socioekonomi.

3. Har ni målsättningar i en strategi eller styrdokument som ni använder för att systematisera arbetet med funktionshindersfrågor i kommunen?

- Ja, vi har en särskild strategi/plan/program med målsättningar för att systematisera arbetet med funktionshindersfrågor
- Ja, vi har målsättningar för att systematisera arbetet med funktionshindersfrågor integrerat i andra styrdokument
- Nej.

4. Följer ni upp dessa målsättningar?

- Ja
- Nej.

5. Har ni formulerade målsättningar, riktlinjer eller strategiska beslut om funktionshinders- och tillgänglighetsarbete inom något av följande områden?

	Ja	Nej	Ej relevant
Mångfaldsarbete			
Jämställdhetsarbete			
Barnrättsarbete			
Antidiskriminering			
Lokalförsörjning			
Information & kommunikation			
Agenda 2030			

6. Kommentarer målsättningar.

Övergripande ansvar för arbetet med funktionshindersfrågor

Ett övergripande ansvar för arbetet med funktionshindersfrågor kan innebära att ta fram policys och strategier samt att samordna och integrera frågorna i verksamheten så att alla förvaltningar och chefslinjer har ett uttalat ansvar. Den/de som har ansvar för arbetet med funktionshindersfrågor kan vara placerade på kommunlednings- eller förvaltningsnivå.

7. Finns det någon eller några tjänstepersoner i er kommun som har ett övergripande ansvar för arbetet med funktionshindersfrågor?

- Ja
- Nej
- Ansvaret är integrerat i linjearbetet och/eller respektive chefslinje

8. Kommenterar ansvar.

Dialog och samråd med funktionshindersorganisationer

För att leva upp till alla medborgares behov behöver kommunen föra olika former av dialog. Samråd mellan kommunen och funktionshindersorganisationer är en långsiktig dialog på strategisk och övergripande nivå. Andra sätt att inhämta kunskap från enskilda personer med funktionsnedsättning är att inkludera frågor om tillgänglighet och upplevda hinder i era medborgardialoger. För att nå specifika grupper, eller diskutera särskilda frågor som berör vissa, kan det också behövas riktade dialoger och fokusgrupper.

9. Genomför ni samråd med funktionshindersorganisationer (minst en gång per år)?

- Ja, vi har ett centralt samråd
- Ja, vi har verksamhetsnära samråd
- Nej.

10. I vilket/vilka syften genomför ni samråd med funktionshindersorganisationer?

- För att informera
- Inhämta synpunkter på kommande beslut
- Inhämta synpunkter på verksamhetsutveckling
- För att följa upp vår verksamhet
- För att identifiera brister
- Annat.

11. Följer ni upp det centrala samråd som genomförs tillsammans med funktionshindersorganisationerna?

- Ja
- Nej.

12. I vilken utsträckning har ni anordnat medborgardialoger där ni riktat er till enskilda medborgare med funktionsnedsättningar, för att få kunskap om deras synpunkter inför ett större projekt i kommunen?

- I stor utsträckning
- I viss utsträckning
- I liten utsträckning
- Inte alls.

13. Kommenter dialog och samråd.

Tillgänglighet vid inköp och upphandling

Oavsett om ni upphandlar eller själva tar fram produkter eller tjänster, som exempelvis videoproduktioner, publikationer, utbildningar och e-tjänster, är det bra om det finns rutiner för att kontrollera att dessa är tillgängliga för olika målgrupper. Att arbeta strategiskt med tillgänglighet i inköp och upphandling kan innebära att ni systematiskt följer upp tillgängligheten för nya produkter och tjänster genom tillgänglighetsgranskningar, användartester eller via dialog med användare.

14. Har ni under de senaste tolv månaderna ställt krav på tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning vid upphandling, när så har varit relevant?

- Ja, i alla eller de flesta upphandlingar
- Ja, i någon eller några upphandlingar
- Har inte genomfört någon upphandling de senaste 12 månaderna
- Nej
- Vet ej.

15. I vilken utsträckning utvärderar ni om upphandlade produkter eller tjänster uppfyller de krav på tillgänglighet som ni ställt, när så har varit relevant?

- I stor utsträckning
- I viss utsträckning
- I liten utsträckning
- Inte alls.

16. Uppskatta hur lätt eller svårt er organisation upplever att det är att kontrollera att upphandlade varor, tjänster och produkter uppfyller kraven på tillgänglighet vid leverans.

- Mycket lätt
- Lätt
- Svårt
- Mycket svårt
- Vet ej
- Köper in kompetensen externt.

17. Har ni rutiner eller arbetssätt för att kontrollera att nya produkter eller tjänster som kommunen upphandlar är tillgängliga för olika målgrupper?

- Ja användartest

- Ja efterkontroll
- Nej
- Vet ej.

18. Kommentar upphandling.

Tillgänglighet och inkludering i det systematiska arbetsmiljöarbetet

Alla arbetsgivare ska arbeta med aktiva åtgärder för att förebygga diskriminering på arbetsplatsen. Funktionsnedsättning utgör en av de vanligaste grunderna för diskriminering. Genom att ta med tillgänglighetsperspektivet i det systematiska arbetsmiljöarbetet kan arbetsgivaren arbeta förebyggande. Vid behov ska arbetsgivaren anpassa arbetsmiljön för en enskild arbetstagarare.

19. I vilken utsträckning inkluderar ni tillgänglighet i det systematiska arbetsmiljöarbetet?

- I stor utsträckning
- I viss utsträckning
- I liten utsträckning
- Inte alls.

20. Ingår kompetenshöjande insatser om diskriminering på grund av funktionsnedsättning i kommunens plan för aktiva åtgärder?

- Ja
- Nej
- Vet ej.

21. Har ni som arbetsgivare kunskap om var ni kan få råd och stöd när ni behöver erbjuda individuella stöd och lösningar för arbetstagarare med funktionsnedsättning?

- Ja
- Nej.

22. Kommentar systematiskt arbetsmiljöarbete.

En tillgänglig rekryteringsprocess

En tillgänglig rekryteringsprocess handlar bland annat om att digitala rekryteringsverktyg är tillgängliga och att krav i annonser inte utesluter personer med funktionsnedsättning på ett diskriminerande sätt.

Det kan också vara att motverka att förutfattade meningar styr valet av sökande, att hålla intervjuer i tillgängliga lokaler och att använda tester som är tillgängliga för personer med funktionsnedsättning.

23. I vilken utsträckning säkerställer ni på kommunnivå att era rekryteringsprocesser ger personer med funktionsnedsättning lika möjligheter som andra att söka och konkurrera om tjänster hos er?

- I stor utsträckning
- I viss utsträckning
- I liten utsträckning
- Inte alls.

24. Kommentar rekrytering.

Tillgängligt bemötande och service för medborgarna

I bemötande och service gentemot medborgarna ingår att kunna erbjuda individuellt stöd och särskilda lösningar till personer med funktionsnedsättning när det behövs. Det kan exempelvis handla om att erbjuda särskild service som underlättar för en person att ta del av information eller beslut på ett sätt som är tillgängligt för dem, eller att erbjuda alternativa kontaktvägar till er verksamhet.

I diskrimineringslagstiftningen framgår även att skäliga åtgärder ska vidtas för att en person med funktionsnedsättning ska komma i en jämförbar situation med personer utan funktionsnedsättning, till exempel genom att de får extra hjälp och stöd.

25. Kan kommunen erbjuda något/några av dessa individuella stöd och lösningar för personer med funktionsnedsättning vid behov?

	Ja	Nej	Vet ej
Tolktjänst (teckenspråk, dövblindtolkning, tecken som stöd, skrivtolkning)			
Ledsagning			
Ta fram information i alternativ text (ex. talad text, punktskrift, lättläst text)			
Ta fram material på teckenspråk			
Erbjuda alternativa kontaktvägar till myndigheten			
Information & kommunikation			
Annat, ange i kommentarsfält			

26. Kommentar service.

Att kunna ta del av beslut

Myndighetsbeslut som bidragsärenden, individärenden, fullmäktigeprotokoll, detaljplanering, eller liknande ska vara tillgängliga för alla. För att personer med funktionsnedsättning ska kunna ta del av beslut behöver de förmedlas i ett tillgängligt format. Det gäller till exempel personer med synnedsättning, hörselnedsättning, intellektuell funktionsnedsättning och dyslexi. Innehållet i ett digitalt format som exempelvis pdf och word ska vara tillgängligt att läsa med hjälpmedel.

Att beslutet är tillgängligt kan t ex handla om att bearbeta språket så att det är enkelt och begripligt och att texten är logiskt disponerad. Ett annat sätt att göra beslut begripliga är genom att också ge dessa i alternativa format, t ex på lättläst svenska, genom att de går att få inlästa, eller i punktskrift.

27. Har ni rutiner för att de beslut kommunen fattar, både individärenden och övergripande beslut, är tillgängligt utformade?

- Ja, vi har rutiner för att utforma beslut som rör individärenden
- Ja, vi har rutiner för att utforma övergripande myndighetsbeslut
- Nej.

28. Kommenter beslut.

Tillgänglig samhällsinformation

Alla medborgare behöver få tillgång till viktig information, till exempel vid större händelser i samhällsplaneringen som trafikstörningar, eller byggnationer, liksom vid olika typer av kriser. Er information om detta i digitala och i tryckta format kan behöva tillhandahållas i alternativa format för dem som behöver detta. Alternativa format kan exempelvis vara lättläst, punktskrift, talad text och teckenspråk.

29. Har ni rutiner eller arbetssätt för att kontrollera att era informationsmaterial även framställs i alternativa format tillgängliga för olika målgrupper?

- Ja, för tryckt informationsmaterial
- Ja, för digitalt informationsmaterial
- Nej
- Vi tar inte fram informationsmaterial.

30. Kommenter samhällsinformation.

Tillgängliga digitala system och tjänster

Både anställda och invånare ska kunna använda sig av kommunens digitala system och tjänster. För kommunens medarbetare är det viktigt att interna arbets-

och kommunikationsplattformar, till exempel arbetssystem och intranät, är tillgängligt utformade. För invånarna är det i sin tur centralt att kommunens externa webbplats och digitala tjänster är tillgängliga för personer med funktionsnedsättning. Digitala tjänster kan vara e-tjänster eller mobilapplikationer som skolplattformar, ansökan till förskola, felanmälan, ansökan om bygglov och aktivitetsbokning.

31. I vilken utsträckning har ni utformat era digitala system och tjänster på ett tillgängligt sätt?

	I stor utsträckning	I viss utsträckning	I liten utsträckning	Inte alls	Vet ej	Ej relevant
Interna arbets- och kommunikationsplattformar						
Externa webbplatser						
Digitala tjänster						

32. Har ni rutiner för att inventera brister i tillgänglighet i era digitala system och tjänster?

	Ja	Nej	Vet ej	Ej relevant
Interna arbets- och kommunikationsplattformar				
Externa webbplatser				
Digitala tjänster				

33. Har ni åtgärdat eventuella identifierade brister i tillgängligheten i era digitala system och tjänster under de senaste tolv månaderna?

	Inga brister	Ja, åtgärdat alla	Ja, åtgärdat några	Nej, inte åtgärdat	Vet ej	Ej relevant
Interna arbets- och kommunikationsplattformar						
Externa webbplatser						
Digitala tjänster						

E-legitimation och tillgänglighet

För att säkerställa delaktighet för alla medborgare är det också viktigt att kommunens e-tjänster har alternativa sätt för identifiering, som till exempel

lösenord som alternativ för den som inte har e-legitimation, och att inloggningen inte är onödigt komplicerad.

34. I vilken utsträckning har de av kommunens e-tjänster som kräver e-legitimation, också alternativa former för personlig identifiering?

- I stor utsträckning
- I viss utsträckning
- I liten utsträckning
- Inte alls
- Vet ej
- Använder ej e-legitimation.

35. Kommentarer digitala system och tjänster.

Tillgängliga externa arrangemang och konferenser

När ni arrangerar externa sammankomster och konferenser finns det flera saker att ta hänsyn till för att personer med funktionsnedsättning ska kunna delta. Det handlar bland annat om att i förväg ta reda på vilka tillgänglighetsbehov deltagarna har och att ge tydlig information om mötets innehåll och syfte. Under mötet är det viktigt att ta hänsyn till teckenspråks- och skrivtolkar och inte prata fortare än att alla hänger med, och att beskriva bilder, filmer och annat visuellt innehåll.

Det handlar också om att välja en lokal som fungerar för deltagare med begränsad rörelseförmåga, att använda mikrofon, och att ha hörselslinga i lokalen. Vid helt digitala möten är möjligheten att testa mötesverktyget i förväg, att ha en tydlig struktur och kortare mötestid, ytterligare insatser som ökar tillgängligheten.

36. I vilken utsträckning är era externa arrangemang och konferenser, tillgängliga för personer med funktionsnedsättning?

- I stor utsträckning
- I viss utsträckning
- I liten utsträckning
- Inte alls.

37. Kommentarer arrangemang och konferenser.

Löpande arbete för att förbättra tillgängligheten i befintliga lokaler

För att åstadkomma en förändring är det bra att se till att det sker ett arbete för att förbättra tillgängligheten i kommunens befintliga lokaler. Det kan till exempel betyda att ni systematiskt identifierar och åtgärdar hinder för tillgänglighet. Med befintliga lokaler avses samtliga lokaler i kommunens drift, det vill säga där

verksamhet bedrivs, där personal arbetar och dit besökare kan komma. Här ingår både lokaler som kommunen äger och som ni hyr.

38. I vilken utsträckning arbetar ni löpande för att förbättra tillgängligheten i de lokaler där kommunen bedriver verksamhet?

- I stor utsträckning
- I viss utsträckning
- I liten utsträckning
- Inte alls.

39. Har ni rutiner för att inventera brister i tillgängligheten i offentliga lokaler där kommunen bedriver verksamhet?

- Ja
- Nej.

40. Har ni åtgärdat eventuellt identifierade brister i tillgängligheten i kommunens arbetslokaler under de senaste tolv månaderna?

- Vi har inte identifierat några brister
- Ja, vi har åtgärdat alla identifierade brister
- Ja, vi har åtgärdat några av de identifierade bristerna
- Nej, vi har identifierat brister men inte åtgärdat dem
- Vet ej.

41. I vilken utsträckning är era kommunala samlingslokaler (t ex bibliotek, museer, teatrar) tillgängliga för personer med funktionsnedsättning?

- I stor utsträckning
- I viss utsträckning
- I liten utsträckning
- Inte alls.

42. I vilken utsträckning har era kommunala samlingslokaler (t ex bibliotek, museer, teatrar) följande tillgänglighet?

	I stor utsträckning	I viss utsträckning	I liten utsträckning	Inte alls	Vet ej	Ej relevant
Det finns hiss eller ramp som alternativ till trappor.						
Personer med rörelsenedsättning kan ta sig till och genom huvudentrén.						
Skyltar och andra viktiga funktioner vid entré, i hissar och trappor har text på punktskrift.						
Det finns kontrastmarkeringar på trappor, dörrar och stora glasytor, och andra viktiga funktioner som till exempel ringklockor och dörröppnare.						
Lokalerna och miljön är utformade så att de inte orsakar besvär för personer med allergi eller annan överkänslighet.						
Lokalerna har tillgängligt utformade toaletter som fungerar för personer med rörelsenedsättning.						
Skyltar, symboler och texter i lokalerna är utformade så att de är lätta att upptäcka, läsa och begripa.						

	I stor utsträckning	I viss utsträckning	I liten utsträckning	Inte alls	Vet ej	Ej relevant
Tillgång till hörslinga finns i konferens- och möteslokaler.						
Det finns utrymningsvägar som är tillgängliga för alla, oavsett funktionsförmåga.						

43. Kommentar lokaler.

Tillgänglighet vid utveckling av allmänna platser

Fysiska miljöer och platser behöver utformas så att de fungerar för alla invånare. Genom att planera och utveckla allmänna platser som är tillgängliga kan fler ta del av utbudet. Detta gäller både vid upprustning och ny-, till- och ombyggnation. Med allmänna platser avses exempelvis grönområden, idrottsanläggningar, parkeringsplatser, friluftsområden, badplatser, lekplatser, gator, parker och torg. Arbetet med att säkerställa tillgängligheten kan göras på olika sätt, men det är viktigt att det sker systematiskt.

44. I vilken utsträckning säkerställer ni på kommunnivå att tillgänglighetsaspekter finns med när ni utvecklar allmänna platser?

- I stor utsträckning
- I viss utsträckning
- I liten utsträckning
- Inte alls.

45. Kommentar allmänna platser.

Frågor om MFD:s stöd

Nu kommer några frågor om MFD:s stöd som ni hittar under rubriken Verktyg och Inspiration på vår webbplats, mfd.se. Det är till exempel utbildningar, vägledning, metodstöd, seminarier och lärande exempel.

46. Har ni inom kommunen använt något av de stöd som finns på mfd.se?

- Ja
- Nej
- Vet ej.

47. Om ja, ange vilka stöd som ni har använt?

48. MFD:s uppdrag är bl a att erbjuda stöd som olika samhällsaktörer kan använda sig av för att utveckla sina verksamheter. Är det något stöd som ni inom kommunen saknar på mfd.se?

49. Är det något ytterligare ni vill kommentera som rör enkäten i stort?

Ni har nu kommit till enkätens slut

När ni har klickat på ”Sammanfattningssida” kan ni titta på alla svar. Vill ni komplettera eller ändra något så klicka på ”Redigera svar”.

Kom ihåg att spara er sammanfattning genom att skriva ut den, exportera den till pdf, eller skicka den med e-post till valfri adress, t ex om ni vill kunna lämna en kopia till ert diarium.

Ni kan redigera era svar fram till att ni klickar på "Spara och skicka undersökning". Då stänger ni er enkät och den skickas till MFD.

OBS! Stänger ni webbläsaren i detta skede så är det samma sak som att "Spara och skicka undersökning", alltså ni kommer inte åt undersökningen, men den har sparats hos MFD.

Bilaga 2, tabeller

254 totalt som svarat på myndighetsenkäten

Under tabellerna anges valda alternativ via flervalfrågor (*), det interna bortfallet per fråga (***) och om frågan är villkorad (**).

Kunskapshöjande insatser om funktionshinderfrågor

Tabell 1. Har er organisation genomfört några kunskapshöjande insatser om funktionshindersfrågor de senaste tolv månaderna?

Alternativ, fler möjliga	Antal	Andel (%)
Ja, för chefer i myndighetens ledning	52	20,9
Ja, för chefer på annan nivå	59	23,7
Ja, för medarbetare	91	36,5
Nej	141	56,6

* Valda alternativ: 343.

***Internt bortfall (ej svar): 5 st.

Mål och styrning i funktionshindersarbetet

Tabell 2. Har ni målsättningar i en strategi eller styrdokument som ni använder för att systematisera arbetet med funktionshindersfrågor på myndigheten?

Alternativ, fler möjliga	Antal	Andel (%)
Ja, vi har en särskild strategi/plan/program med målsättningar för att systematisera arbetet med funktionshindersfrågor	52	21
Ja, vi har målsättningar för att systematisera arbetet med funktionshindersfrågor integrerat i andra styrdokument	144	58,1
Nej	67	27

*Valda alternativ: 263.

***Internt bortfall (ej svar): 6 st.

Tabell 3. Följer ni upp dessa målsättningar?

Alternativ	Antal	Andel (%)
Ja	156	86,2
Nej	25	13,8
Total	181	100

Tabell 4. Har ni formulerade målsättningar, riktlinjer eller strategiska beslut om funktionshinders- och tillgänglighetsarbete inom något av följande områden?

Områden	Antal				Andel (%)			
	Ja	Nej	Ej relevant	Totalt	Ja	Nej	Ej relevant	Totalt
Mångfaldsarbete	178	52	13	243	73,3	21,4	5,3	100
Jämställdhetsarbete	196	42	9	247	79,4	17,0	3,6	100
Barnrättsarbete	44	71	123	238	18,5	29,8	51,7	100
Antidiskriminering	195	39	10	244	79,9	16,0	4,1	100
Lokalförsörjning	167	48	25	240	69,6	20,0	10,4	100
Information & kommunikation	201	28	14	243	82,7	11,5	5,8	100
Agenda 2030	84	109	40	233	36	46,8	17,2	100

**Internt bortfall (ej svar): 3 st.

Övergripande ansvar för arbetet med funktionshinderfrågor

Tabell 5. Finns det någon eller några tjänstepersoner på er myndighet som har ett övergripande ansvar för arbetet med funktionshindersfrågor?

Alternativ, fler möjliga	Antal	Andel (%)
Ja	117	46,8
Nej	36	14,4
Ansvar är integrerat i linjearbetet och/eller respektive chefslinje	126	50,4

*Valda alternativ: 279.

**Internt bortfall (ej svar): 4 st.

Dialog och samråd med funktionshinderorganisationer

Tabell 6. Genomför ni samråd med funktionshinderorganisationer (minst en gång per år)?

Alternativ, fler möjliga	Antal	Andel (%)
Ja, vi har ett centralt samråd	34	13,5
Ja, vi har verksamhetsnära samråd	43	17,1
Nej	187	74,5

* Valda alternativ: 264.

**Internt bortfall (ej svar): 3 st.

Tabell 7. I vilket/vilka syften genomför ni samråd med funktionshindersorganisationer?

Alternativ, fler möjliga	Antal	Andel (%)
För att informera	39	60,9
Inhämta synpunkter på kommande beslut	24	37,5
Inhämta synpunkter på verksamhetsutveckling	47	73,4
För att följa upp vår verksamhet	27	42,2
För att identifiera brister	42	65,6
Annat	21	32,8

**Internt bortfall (ej svar): 3 st.

* Valda alternativ: 200.

Tabell 8. Följer ni upp det centrala samråd som genomförs tillsammans med funktionshindersorganisationerna?

Alternativ	Antal	Andel (%)
Ja	19	73,1
Nej	7	26,9
Totalt	26	100

**Internt bortfall (ej svar): 8 st.

Tabell 9. I vilken utsträckning har ni anordnat dialoger eller fokusgrupper och riktat er till enskilda medborgare med funktionsnedsättningar, för att få kunskap och synpunkter?

Alternativ	Antal	Andel (%)
I stor utsträckning	6	2,4
I viss utsträckning	47	18,9
I liten utsträckning	57	22,9
Inte alls	139	55,8
Totalt	249	100

**Internt bortfall (ej svar): 5 st.

Tillgänglighet vid inköp och upphandling

Tabell 10. Har ni under de senaste tolv månaderna ställt krav på tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning vid upphandling, när så har varit relevant?

Alternativ	Antal	Andel (%)
Ja, i alla eller de flesta upphandlingar	56	22,3
Ja, i någon eller några upphandlingar	84	33,5
Har inte genomfört någon upphandling de sista 12 månaderna	51	20,3
Nej	32	12,7
Vet ej	28	11,2
Totalt	251	100

**Internt bortfall (ej svar): 3 st.

Tabell 11. I vilken utsträckning utvärderar ni om upphandlade produkter eller tjänster uppfyller de krav på tillgänglighet som ni ställt, när så har varit relevant?

Alternativ	Antal	Andel (%)
I stor utsträckning	81	34,2
I viss utsträckning	81	34,2
I liten utsträckning	43	18,1
Inte alls	32	13,5
Totalt	237	100

**Internt bortfall (ej svar): 17 st.

Tabell 12. Uppskatta hur lätt eller svårt er organisation upplever att det är att kontrollera att upphandlade varor, tjänster och produkter uppfyller kraven på tillgänglighet vid leverans.

Alternativ	Antal	Andel (%)
Mycket lätt	4	1,6
Lätt	62	25,2
Svårt	58	23,6
Mycket svårt	13	5,3
Vet ej	95	38,6
Köper in kompetensen externt	14	5,7
Totalt	246	100

**Internt bortfall (ej svar): 8 st.

Tabell 13. Har ni rutiner eller arbetssätt för att kontrollera att nya produkter eller tjänster som myndigheten upphandlar är tillgängliga för olika målgrupper?

Alternativ	Antal	Andel (%)
Ja användartest	31	12,6%
Ja efterkontroll	57	23,1%
Nej	92	37,2%
Vet ej	77	31,2%
Totalt	257	100%

**Internt bortfall (ej svar): 7 st.

Tillgänglighet och inkludering i det systematiska arbetsmiljöarbetet

Tabell 14. I vilken utsträckning inkluderar ni tillgänglighet i det systematiska arbetsmiljöarbetet?

Alternativ	Antal	Andel (%)
I stor utsträckning	90	35,8
I viss utsträckning	143	57
I liten utsträckning	18	7,2
Inte alls	0	0
Totalt	251	100

**Internt bortfall (ej svar): 3 st.

Tabell 15. Ingår kompetenshöjande insatser om diskriminering på grund av funktionsnedsättning i myndighetens plan för aktiva åtgärder?

Alternativ	Antal	Andel (%)
Ja	112	45
Nej	112	45
Vet ej	25	10
Totalt	249	100

**Internt bortfall (ej svar): 5 st.

Tabell 16. Har ni som arbetsgivare kunskap om var ni kan få råd och stöd när ni behöver erbjuda individuella stöd och lösningar för arbetstagare med funktionsnedsättning?

Alternativ	Antal	Andel (%)
Ja	244	97,6
Nej	6	2,4
Totalt	250	100

**Internt bortfall (ej svar): 4 st.

En tillgänglig rekryteringsprocess

Tabell 17. I vilken utsträckning säkerställer ni att myndighetens rekryteringsprocesser ger personer med funktionsnedsättning lika möjligheter som andra att söka och konkurrera om tjänster hos er?

Alternativ	Antal	Andel (%)
I stor utsträckning	141	56,6
I viss utsträckning	85	34,2
I liten utsträckning	16	6,4
Inte alls	7	2,8
Totalt	249	100

**Internt bortfall (ej svar): 5 st.

Tillgängligt bemötande/ service för medborgarna

Tabell 18. Kan myndigheten erbjuda något/några av dessa individuella stöd och lösningar för personer med funktionsnedsättning vid behov?

Områden	Antal				Andel (%)			
	Ja	Nej	Vet ej	Totalt	Ja	Nej	Vet ej	Totalt
Tolktjänst (teckenspråk, dövblindtolkning, tecken som stöd, skrivtolkning)	171	43	34	248	69,0	17,3	13,7	100
Ledsagning	107	79	60	246	43,5	32,1	24,4	100
Ta fram information i alternativ text (ex. talad text, punktskrift, lättläst text)	181	27	39	247	73,3	10,9	15,8	100
Ta fram material på teckenspråk	101	72	73	246	41,0	29,3	29,7	100
Erbjuda alternativa kontaktvägar till myndigheten	181	27	39	247	73,3	10,9	15,8	100
Annat, ange i kommentarsfält	24	18	37	79	30,4	22,8	46,8	100

**Internt bortfall (ej svar): 3 st.

Att kunna ta del av beslut

Tabell 19. Har ni rutiner för att de beslut myndigheten fattar, både individärenden och övergripande, är tillgängligt utformade?

Alternativ, fler möjliga	Antal	Andel (%)
Ja, vi har rutiner för att utforma beslut som rör individärenden	113	45,6
Ja, vi har rutiner för att utforma övergripande myndighetsbeslut	134	54,0
Nej	85	34,3

**Internt bortfall (ej svar): 6 st.

* Valda alternativ: 332.

Tillgänglig samhällsinformation

Tabell 20. Har ni rutiner eller arbetssätt för att kontrollera att era informationsmaterial även framställs i alternativa format tillgängliga för olika målgrupper?

Alternativ, fler möjliga	Antal	Andel (%)
Ja, för tryckt informationsmaterial	67	26,9
Ja, för digitalt informationsmaterial	154	61,8
Nej	31	12,4
Vi tar inte fram informationsmaterial	60	24,1

**Internt bortfall (ej svar): 5 st.

* Valda alternativ: 312.

Tillgängliga digitala system och tjänster

Tabell 21. I vilken utsträckning har ni utformat era digitala system och tjänster på ett tillgängligt sätt?

Alternativ	I stor utsträckning	I viss utsträckning	I liten utsträckning	Inte alls	Vet ej	Ej relevant	Totalt
Interna arbets- och kommunikationsplattformar	66 26,9%	66 26,9%	66 26,9%	66 26,9%	66 26,9%	66 26,9%	66 100%
Externa webbplatser	157 62,8%	157 62,8%	157 62,8%	157 62,8%	157 62,8%	157 62,8%	157 100%
Digitala tjänster	76 30,5%	98 39,4%	11 4,4%	1 0,4%	29 11,6%	34 13,7%	249 100%

**Internt bortfall (ej svar): 4 st.

Tabell 22. Har ni rutiner för att inventera brister i tillgänglighet i era digitala system och tjänster?

Alternativ	Ja	Nej	Vet ej	Ej relevant	Totalt
Interna arbets- och kommunikationsplattformar	112 45,5 %	70 28,5 %	36 14,6 %	28 11,4 %	246 100 %
Externa webbplatser	164 66,1 %	34 13,7 %	28 11,3 %	22 8,9 %	248 100 %
Digitala tjänster	103 41,7 %	46 18,6 %	58 23,5 %	40 16,2 %	247 100 %

**Internt bortfall (ej svar): 6 st.

Tabell 23. Har ni åtgärdat eventuella identifierade brister i tillgängligheten i era digitala system och tjänster under de senaste tolv månaderna?

Alternativ	Inga brister	Ja, åtgärdat alla	Ja, åtgärdat några	Nej, inte åtgärdat	Vet ej	Ej relevant	Totalt
Interna arbets- och kommunikationsplattformar	17 6,9 %	15 6,1 %	93 38 %	25 10,2 %	57 23,3 %	38 15,5 %	245 100 %
Externa webbplatser	17 6,8 %	38 15,3 %	108 43,4 %	11 4,4 %	47 18,9 %	28 11,2 %	249 100 %
Digitala tjänster	18 7,3 %	11 4,4 %	67 27,1 %	18 7,3 %	80 32,4 %	53 21,5 %	247 100 %

**Internt bortfall (ej svar): 5 st.

E-legitimation och tillgänglighet

Tabell 24. I vilken utsträckning har de av myndighetens e-tjänster som kräver e-legitimation, också alternativa former för personlig identifiering?

Alternativ	Antal	Andel (%)
I stor utsträckning	25	10
I viss utsträckning	33	13,2
I liten utsträckning	25	10
Inte alls	26	10,4
Vet ej	48	19,2
Använder ej e-legitimation	93	37,2
Totalt	250	100

**Internt bortfall (ej svar): 4 st.

Tillgängliga externa arrangemang och konferenser

Tabell 25. I vilken utsträckning är era externa arrangemang och konferenser, tillgängliga för personer med funktionsnedsättning?

Alternativ	Antal	Andel (%)
I stor utsträckning	121	50,2
I viss utsträckning	95	39,4
I liten utsträckning	16	6,7
Inte alls	9	3,7
Totalt	241	100

**Internt bortfall (ej svar): 13 st.

Löpande arbete för att förbättra tillgängligheten i befintliga lokaler

Tabell 26. I vilken utsträckning arbetar ni löpande för att förbättra tillgängligheten i de lokaler där myndigheten bedriver verksamhet?

Alternativ	Antal	Andel (%)
I stor utsträckning	106	42,6
I viss utsträckning	112	45
I liten utsträckning	21	8,4
Inte alls	10	4
Totalt	249	100

**Internt bortfall (ej svar): 5 st.

Tabell 27. Har ni rutiner för att inventera brister i tillgängligheten i de lokaler där myndigheten bedriver verksamhet?

Alternativ	Antal	Andel (%)
Ja	203	81,2
Nej	47	18,8
Totalt	250	100

**Internt bortfall (ej svar): 4 st.

Tabell 28. Har ni åtgärdat eventuellt identifierade brister i tillgängligheten i myndighetens arbetslokaler under de senaste tolv månaderna?

Alternativ	Antal	Andel (%)
Vi har inte identifierat några brister	89	35,6
Ja, vi har åtgärdat alla identifierade brister	43	17,2
Ja, vi har åtgärdat några av de identifierade bristerna	92	36,8
Nej, vi har identifierat brister men inte åtgärdat dem	11	4,4
Vet ej	15	6
Totalt	250	100

**Internt bortfall (ej svar): 4 st.

Tabell 29. I vilken utsträckning är era lokaler tillgängliga för personer med funktionsnedsättning?

Alternativ	Antal	Andel (%)
I stor utsträckning	166	66,4
I viss utsträckning	79	31,6
I liten utsträckning	5	2
Inte alls	0	0
Totalt	250	100

**Internt bortfall (ej svar): 4 st.

Tabell 30. I vilken utsträckning har era lokaler följande tillgänglighet?

Alternativ	I stor utsträckning	I viss utsträckning	I liten utsträckning	Inte alls	Ej relevant	Totalt
Det finns hiss eller ramp som alternativ till trappor.	225 90 %	23 9,2 %	1 0,4 %	0 0 %	1 0,4 %	250 100 %
Personer med rörelsenedsättning kan ta sig till och genom huvudentré	234 93,2 %	14 5,6 %	3 1,2 %	0 0 %	0 0 %	251 100 %
Skyltar och andra viktiga funktioner vid entré, i hissar och trappor har text på punktskrift.	77 30,9 %	69 27,7 %	35 14,1 %	67 26,9 %	1 0,4 %	249 100 %
Det finns kontrastmarkeringar på trappor, dörrar och stora glasytor, och andra viktiga funktioner som till exempel ringklockor och dörröppnare	139 56 %	79 31,9 %	21 8,5 %	7 2,8 %	2 0,8 %	248 100 %
Lokalerna och miljön är utformade så att de inte orsakar besvär för personer med allergi eller annan överkänslighet.	138 55,6 %	77 31,1 %	18 7,3 %	10 4 %	5 2 %	248 100 %
Lokalerna har tillgängligt utformade toaletter som fungerar för personer med rörelsenedsättning.	212 85,5 %	34 13,7 %	2 0,8 %	0 0 %	0 0 %	248 100 %
Skyltar, symboler och texter i lokalerna är utformade så att de är lätta att upptäcka, läsa och begripa.	153 61,5 %	82 32,9 %	11 4,4 %	1 0,4 %	2 0,8 %	249 100 %
Tillgång till hörslina finns i konferens- och möteslokaler.	105 42,5 %	66 26,7 %	33 13,4 %	34 13,8 %	9 3,6 %	247 100 %
Det finns utrymningsvägar som är tillgängliga för alla, oavsett funktionsförmåga	140 56 %	74 29,6 %	28 11,2 %	8 3,2 %	0 0 %	250 100 %

**Internt bortfall (ej svar): 3 st.